

إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ

دے طرف تہ | واپس کر خولے شی | علم | د قیامت | اوندہ راوٹی | ہیہ میوہ

مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَاتُحَمَلٌ مِنْ أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ

له خپلو غلافونہ | اوندہ حاملہ کیڑی | خوک بنجہ | اوندہ زیږوی ماشوم | مکر دے په علم | او په کومه ورځ |

يُنَادِيهِمْ آيَنَ شُرَكَائِي قَالُوا أَدْثُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ

او ازیه وکوی دوی | کوم حائے دی | زما شریکان ؟ | دوی به وواځی | مونږ تاته عرض وکړو | په نشته له مونږ نه | خوک کوا .

وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يُدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَمَا لَهُمْ

او ورک به شی | له دوی نه | هغه څه | چه دوی به بلل | له دے نه وړانځ | او خیال به کوی | په نشته دوی پاره

مَنْ مَّحِيصٍ ۝ لَا يَسْمُرُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ

څه خلاصه | نه ستره کیږی | انسان | له غوښتلو | د خیر نه | او که پیر | ورسپړی دته

الشَّرُّ فَيُوسِسْ قَنُوطٌ ۝ وَلَئِنْ أَدْقَنَهُ رَحْمَةً مِّنَّا

تکلیف | نو مایوسه | نا امید (شی) | او که چیرے | مونږ وځکو و دته | رحمت | له خپل طرفه

مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا رِيٌّ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ

پس له دے تکلیف نه | چه رسیده و دته | نو دے وای چه | دا (خو) | زما حق | اوزه ګان نه کوم | چه قیامت

قَائِمَةٌ وَلَئِنْ رَجَعْتُ إِلَىٰ رَبِّي إِنْ لِيَٰ عِنْدَهُ لِلْحَسَنِ

په قائم شی | او که چیرے | زه بیرته وکړو له شم | خپل رب طرفه | بیشکه | ماډ پاره | د دده سره به | ښه حالت وی

فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَهُمْ مِّنْ عَذَابٍ

پس مونږ به وښایو | هغه خلکو ته | چه منکر دی | هغه څه چه دوی به کول | او مونږ به وځکو د دوی ته | یو عذاب

غَلِيظٍ ۝ وَإِذَا أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ

خو مونږ به کافرانو ته د هغوئ ټول کارونه (یو په یو) په ګوته کړو ، او د سخت عذاب مزه به ورته

وَأَنَّا

دیر سخت | اده کله چه | مونږ انعام وکړو | په انسان | نو دے مخ واره وی | او بدله کوی

وَنُؤْتِيهِم مَّا يَشَاءُونَ

په ښایو . او څه وخت چه مونږ یو انسان ته نعمتونه وځنوی نو دے مخ واره وی . او د

مَنْزِل ۶

بِحَاجَتِهِ ۱۷ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۱۸ قُلْ أَرَأَيْتُمْ

خیلہ دہا | اوہکد چہ | ورسیری دہتہ | تکلیف | نو دہا گانے کوی | اوہ دہے | دویاہ | آیا کتلی دی تاسو

إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مِنْ أَضَلِّ مِمَّنْ هُوَ

کہ پڑوی ہفہ | دہا اللہ دہ طرف نہ | بیا | انکار کوی تاسو | دہے نہ | نو شوک زیات گمراہ دہ | لہ ہفہ چانہ | چہ دی دہ

فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۱۹ سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ ۲۰ وَفِي أَنْفُسِهِمْ

پہ مخالفت کینے | دہ لے | دہر زربہ مونروہا نو دوی | خیلہ نچنے | پہ دہیا کینے | او دہ دوی پہ نفسونہ کینے

حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۲۱ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ

تردے چہ | واضعہ شی | دوی تہ | چہ دا خبرہ | حق دے | آیا کافی نہ دے | ستارت

أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۲۲ إِنَّهُمْ فِي مَرِئَةٍ

چہ دے | پہ ہر خیز باند | مواء دے | واو رکا | یقیناً دوی | پہ شک کینے | پرانہ دی

مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ ۲۳ أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ ۲۴

دہ ملاقات | دہ رب خیل نہ | یاد ساتہ | بیشک دے | پہ ہر خیز | احاطہ کو دیکھ دے

سُورَةُ الشُّورَىٰ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ ذَلِكَ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۲۵ وَخَسِرُونَ ۲۶ إِنَّهُمْ يَخَسِرُونَ ۲۷

سورہ شوری پہ مکہ کینے نازل شو | شروع کوم دہا اللہ پہ نوم چہ نوے مہربان دہر زیات رحم غاوت دے

حَمًّا ۱ عَسَىٰ ۲ كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ

حَم | عَسَى | دہہ شان | وحی کوی | ستا طرف تہ | او دہ ہفہ طرف تہ | چہ وہا ندی لہ تانہ دہ

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۳ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ

اللہ | چہ دہر زبردست | حکمت والا دہ | ہم دہ دہ دی خہ چہ | پہ آسمانوں کینے | اوخہ چہ | پہ زمکہ کینے دی

وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۴ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ

او دے | دہر اوچت | دہر لوئے دے | نزد دے | چہ آسمانوں | دُچوی | دہ خیل برہ نہ

او دے | دہر اوچت | او دہر لوئے دے | کیدے شی چہ آسمانوں دہر نہ رامات شی

وَاللّٰیكَةِ یَسْبَحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَیَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ

تسبیح وائی | تعریف سرہ د رب خیل | او بخینہ غواہی | د ہفہ چا د پارہ
فرجے د خیل رب تسبیح د حمد سرہ لکیا دی وائی ، او د زمکے د دگہ د پارہ

فِی الْاَرْضِ اِلَّا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِیْمُ ۝ وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوا

پہ زمکے کئے دی | داؤرہ | بیشک | اللہ | ہم دے | بخینوںکے | مہربان | او ہفہ خلق پہ نیولی دے دی
بخینہ غواہی ، یاد ساتہ پہ اللہ تعالیٰ بخینہ کوونکے رحم کوونکے دے - او چاہہ د خدائے نہ

مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِیَآءَ اللّٰهُ حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ ۖ وَمَا اَنْتَ

د دے نہ سیوا | دوستان | (ہم) اللہ دے | شکران | پہ دوی باندی | اونہیئے تہ
سیوا خان لہ نور کار سازی نیولی دی اللہ ہفوی | پخپلہ دینی گوری | اونہ د ہفوی

عَلَیْهِمْ یُؤْکِلُ ۝ وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیْنَا اِلَیْكَ قُرْاٰنًا عَرَبِیًّا

پہ دوی باندی | ذمہ وار | او دغہ شان | مونہ وی وکرہ | ستا طرف تہ | قرآن | پہ عربی ژبہ
ذمہ وار نہ بیئے - او ہم دغہ شان مونہ تاتہ قرآن پہ عربی ژبہ کئے در کرے دے

لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰی وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ یَوْمَ الْجُمُعِ

پہ تہ دویروے | د مکہ خلق | او ہفہ خلق | پہ دگہ چا پیر دی | اونہ دویروے | لہ ورے د جمعہ کیدہ نہ
پہ تہ د مکہ او د کیر چا پیرہ (علاقو) خلق دویروے ، او د قیامت د ورے نہ لے دویروے

لَا رِیْبَ فِیْهِ فَرِیْقٌ فِی الْجَنَّةِ وَفَرِیْقٌ فِی السَّعِیْرِ ۝ وَلَوْ شَاءَ

پہ شک نشتہ پہ دے کئے | یوہ چلہ بہ | پہ جنت کئے (دی) | او یوہ چلہ بہ | پہ دوزخ کئے (وی) | او کہ پہ غوشت
پہ دغہ پہ راتلو کئے ہی شک نشتہ | یونہ لے بہ پہ جنت کئے او بل بہ پہ دوزخ کئے شی - او کہ اللہ تعالیٰ تہ منظور

اللّٰهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَلٰكِنْ یُدْخِلُ مَنْ یَّشَآءُ

اللہ | نوضروں پہ لے جو پکری دودگا | ہم یو اُمت | او لیکن | دے داخلوی | ہفہ خلق پہ د غواہی
دے نو دوی قول بہ لے (پہ دوس) پہ یوہ لاریہ روان کری وو ، خو ہفہ چہ د چا پہ حقہ و غواہی نو د خیل رحمت

فِی رَحْمَتِهٖ ۖ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِّنْ وَّلٰیٍّ وَلَا نَصِیْرٍ ۝ اَمْ

پہ خیل رحمت کئے | او ظالمان (چہ دی) | نشتہ د دوی د پارہ | خلق دوست | اونہ خلق مدد کار | آہا
(دسوری) لاندے راوی | او د ظالمانو ہی خلق ملکرے او مدد کار نشتہ ، آہا

اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِهٖ اَوْلِیَآءَ ۚ قَالَ اللّٰهُ هُوَ الْوَلِیُّ وَهُوَ یُعِیْ

دوی نیولی دی | د دے نہ سیوا | (نور) دوستان | پس ہم اللہ دے | کار ساز | او ہم دے بہ | ژوندی کری
دوی د اللہ تعالیٰ نہ سیوا نور خلق کار سازی خان لہ نیولی دی ؟ نو د ہر چا کار ساز (صرف) اللہ دے | او ہم دے دے

اَلْمَوْتِ ۚ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ۝ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِیْهِ مِنْ شَیْءٍ

سہی | او دے | پہ ہر غیب باند | قادر دے | او ہفہ شہ پہ اختلاف و کر و تہ پہ ہفہ کئے | دغہ شہیز
پہ موی ژوندی کوی او ہم دے دے دے پہ پہ ہر غیب قادر دے | او تاسو چہ پہ کومہ خبرہ کئے اختلاف کوئے

فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ

نود هغه فيصله | الله سره ده | هم دا الله | زمار به | هم په ده | توکل کرې دے | او د ده طرف ته
نود هغه فيصله فقط د الله په حواله ده | هم دغه الله زمار به دے | ده په ده توکل کوم | او هم ده ته

أَنِّيَبُ ۱۰ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُم

ده رجوع کوم | پيدا کوونکې | د آسمانونو | او د زمکه دے | ده جوړې کړې | تاسو د پاره
رجوع کوم ، د دے د آسمانونو او د زمکه پيدا کوونکې دے ، هغه تاسو له ستاسو د

مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ

خپله له تاسو نه | جوړې | اوله خاړوونې | (هم) جوړې | دے بنور دې تاسو په دے کې
خپل جنس نه جوړې پيدا کړې دې او دغه په خاړوونکې جوړې سازې کړې دې چه د پېر په ذريعه ستاسو نسل

لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝ ۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ

نشته | په شان د ده | خه خيز | او دے | اوريدونکې | بينا دے | ده سره دې | کنجيانې
بنور دې | د ده په شان هېڅوک نشته | او دے هرڅه اوري او هرڅه ويي کوري | د آسمانونو او د زمکه

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ

د آسمانونو | او د زمکه | دے فراغه کوي | روزي | چا د پاره چه | دے وغواړي | او تنگوي
کنجيانې د هغه په اختيار کيږي دې - هم دے د چارزق چه وغواړي فراغه کوي او د چا چه وغواړي تنگوي دے

إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ ۱۲ شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا

بېشکه دے | په هرڅيز باندې | پوهه دے | ده مقرر کړل | تاسو د پاره | له دين نه | هغه څه
او بېشکه دے په هرڅه ښه پوهه دے - (الله تعالی) تاسو د پاره هغه دين مقرر کړې دے ، د کوم

وَصَّى بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ

د کوم چه حکم ورکړو دے | نوڅ ته | او هغه څه | چه وحی ئې وکړه مونږ | ستا طرف ته | او د کوم حکم چه مونږ ورکړو
حکم چه دے نوڅ ته ورکړې وو ، او د کوم حکم چه مونږ تاته درکړې دے او د کوم حکم چه مونږ

إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا

ابراھيم | او موسی | او عیسی | ته | چه قائم وساتي | دين | او اختلاف مه کوئ
ابراھيم ، موسی او عیسی | ته ورکړې وو (هغه دا دے) | چه تاسو په دين باند قائم وسيرئ | او اختلاف په کې

فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ

په دے کې | کوران ښکاري | مشرکانو ته | هغه څه چه | بلئ تاسو دوي | هغه ته | الله
مه کوئ ، مشرکانو ته دا خبره ديوه کورانه ښکاري کوم ته چه نه هغوی رايې - هم الله تعالی

يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝ ۱۳

غوره کوي | خپل ځان ته | هغه څوک چه | وغواړي | او هدايت ورکوي | خپل طرف ته | هغه چا ته چه رجوع وکړي
څوک چه وغواړي (د هغه لاس د پاره ئې) غوره کړي | او هرڅوک چه د ده طرف ته رجوع کوي هغه ته خپل ځا طرف ته هدايت ورکوي

وَمَا تَقْرَءُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا

اور اُنہیں اُنہی شول دوی | مکر | پس | لہ مع نہ چہ | راغے دوی تہ | علم | دہند پہ وجہ

بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى آخِلٍ مُّسَمًّى

پہ خپل میں کہنے | اوکے پیرے نہ کو | حکم | لہ وہاں نہ | ستاد رب لہ طرف نہ | تروخت | مقرر پورے

لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوْرَثُوا الْكِتَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ

و فیصلہ بہ شو کہ | ددوی پہ میں کہنے | اویشک | کوم خلق چہ | وارثان کرے شول | د کتاب | پس لہ دوی نہ

لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَرْيَبٌ ۚ فَلِذَلِكَ فَادْعُ ۚ وَاسْتَقِمْ

پہ شک کہنے دی | دے پہ نسبت | ترد کہنے دی | پس دے (دین) طرف تہ | دعوت در کرہ | او قاسم اوسہ

كَمَا أُمِرْتُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمِنْتُ بِمَا أُنْزِلَ

خک کہ تاتہ حکم شو کہ | او پیروی مہ کوہ | ددوی د خواہشات | اووایہ | چہ مایہان راہرو | پہ ہفہ خہ | چہ نازل کرو

اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ ۚ اللَّهُ رَبُّنَا

اللہ | کتاب | او ماتہ حکم شو کہ | چہ زہ انصاف و کرم | ستاسو میں کہنے | اللہ | زمونہ رب دے

وَرَبُّكُمْ ۚ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ ۚ لَاحِجَةً بَيْنَنَا

اوستاسو (م) رب کے | مونہ د پارہ | زمونہ عملونہ | اوستاسو د پارہ | ستاسو عملونہ | نشتنہ ہیچ جکرہ | زمونہ پہ میں کہنے

وَبَيْنَكُمْ ۚ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَاللَّهُ الْمَصِيرُ ۚ وَالَّذِينَ يَحَابُّونَ

اوستاسو پہ میں کہنے | اللہ | بہ جمع کری | مونہ تول | اوہم ددہ طرف تہ | واپس تلل دی | اوکوم خلق چہ | جکرہ کوی

فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِيبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ

د اللہ پہ عقل | پس لہ کہنے | چہ قبول کرے شو فرمان | ددہ | حجت ددوی | باطل دے | پہ نزد رب ددوی

وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

او پہ دوی بانی | غضب دے | اودوی د پارہ | عذاب دے | سخت | ہم اللہ | چاچہ | نازل کرو

عَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ

عظہ پرے راتلونکے دے ، او سخت عذاب درلہ مقرر دے - اللہ تعالیٰ ہفہ ذات دے چہ کتاب

الْكِتَابِ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝

کتاب | دینیت | اومیزان (ہم) | او تاتہ غہ معلومہ | شاید چہ قیامت | نزدی |
(دالضاف) تلہ نے چہ حقہ رانازل کرل | او تاتہ غہ معلومہ | شاید چہ قیامت نزدی |

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ ۝

دوی زرغواہی | ہفہ | ہفہ خلق چہ | ایمان نہ لری | پہ دے | او کوم خلق چہ | ایمان لری | دوی ویریری |
کوم خلق چہ پہ دے ایمان نہ لری دے دپارہ نے تلوار جو رکے دے او خوک چہ ایمان دار دی نو ہفوی ترے

مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۝ اَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ

لہ دے نہ | او دوی پوہیری | چہ دا | حقیقت دے | داؤد | بیشک | کوم خلق چہ | جگرے کوی | د قیامت پہ ہفہ |
ویرہ کوی او دا عقیدہ لری چہ قیامت برحقہ دے - یاد سائے ! چہ خوک د قیامت پہ ہفہ جگرے کوی ہفوی

لَقِيَ ضَلِيلٍ بَعِيدٍ ۝ اَللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ ۝

ہفوی پہ گمراہی کئے | د کرے | اللہ | مہربان دے | پہ خیلو بند کانو | دے روزی و رکوی | ہفہ چانہ چہ و غوی |
پہ دیرہ غنہ گمراہی کئے پراہہ دی - اللہ تعالیٰ پہ خیلو بند کانو مہربان دے چالہ چہ و غواہی نو (فراخہ) روزی و رکوی

وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝ مَنْ كَانَ يَرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ

او دے | دیر طاقت ور | زبردست دے | خوک | چہ غواہی | فصل | د آخرت | نو دیرہ کرومور |
او ہفہ قوی دے زبردست دے - خوک چہ د آخرت فصلونہ غواہی موہو ورنہ د آخرت

لَهُ فِي حَرْثِهِ ۝ وَمَنْ كَانَ يَرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ

دہ دپارہ | فصل دے | او خوک | چہ غواہی | فصل | د دنیا | نو دیرہ کرومور |
فصلونہ دیردو | او خوک چہ د دنیا فصلونہ غواہی نو موہو ورنہ دلہ غہ قدر

مِنْهَا ۝ وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ۝ أَمْ لَهُمْ

لہ ہفہ نہ | او نہ بہوی | دہ دپارہ | پہ آخرت کئے | غہ حصہ | آیا | دوی دپارہ |
دگتہ و رکوف | او داسے سری لہ پہ آخرت کئے ہیہ برخہ نشستہ | آیا د دوی خوک (تجوہ)

شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ

دوہ شریکان دی | چہ مقررے کرل | دوی دپارہ | لہ دین نہ | ہفہ غہ چہ | حکم نہ د کرے | دے | اللہ |
کوی شریکان شستہ چہ داسے دین نے ورنہ جو رکے دے چہ خدائے د ہفہ اجازت و رکے نہ دے

وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ

او کہ چرہ نہ | خبرہ | د فصل | نو فیصلہ یہ شوے وہ | د دوی میز کئے | او بیشک | کوم چہ ظالمان دی | ہفوی |
او کہ (د مہلت) فیصلہ شوے نہ وے نو د دوی تر میضہ فیصلہ یہ غلامہ شوے وہ - او ظالماو لہ دردناک

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا

عذاب دے | دردناک | تہ بہ ووینے | ظالمان | چہ ویریری بہ | لہ ہفہ غہ نہ | چہ دوی کرے |
عذاب مقرر دے - تہ بہ دا ظالمان ووینے | چہ د خیلو عملونہ یہ پہ خیلو ویریری

وَهُوَ وَاَقْعَمَ بِهِمْ وَالَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

اودا | پريوتونڪ ڏه | ٻه دوي | او هڪ ڪسان ۾ | ايمان آندو | او عمل ۽ وڪرو | نيك
حال ڏاڇه هڪ ٻه ٻيڙي ڏاڇي | او ڇوڪ ۾ ايماندار دي | او ڏ نيڪي ڪارونه کوي

فِي رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ

دوي به | ٻه باغون ڪي | ڏ جنتون | دوي ڏ ٻاڏ ٻيڙي | هفت ۾ | ٻه دوي ۽ غواڙي | ڏ خپل رب سره | هم ڏاڏه
هفتي ٻه ڏ جنتون ٻه باغچو ڪي اوسيڙي | ٻه ڇه غواڙي نو خپل رب سره | ٻه ٻيا موي | هم دغه خوڻي

الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝ ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ

فضل | ڏ ٻيڙي ۽ | هم ڏاڏه | هڪ فضل | ٻه زيڪي وري الله | خپلو بند ڪانونه | ڪو مو ۾
انعام ڏه - | ڏا هڪ انعام ڏه ۾ | الله تعالى ۽ خپلو ايماندارو | او

اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا

ايمان ڏاڏو | او عمل ۽ وڪرو | نيك | ڏوايه | زه نه غواڙم له تاسو | ٻه ڏه باندي | ڇه اجر
نيڪانو بند ڪانونه ته زير ۽ وري | ڏا ٻه ٻيڙي | ته ڏوايه ٻه زه تاسونه | ٻه ٻه ٻه نه غواڙم خود

اِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبٰى وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا

مگر | محبت | ڏ رشتي | او ڇوڪ ۾ | کوي | نيڪي | مونڙيا توڏه ڏ ٻاڏ | ٻه ڪي
رشتي مينه محبت درنه غواڙم - | او ڇوڪ ۾ ڏ نيڪي ڪارونه کوي | مونڙيو ٻه وره ٻه ڪي نور ٻي

حُسْنًا اِنَّ اللهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ۝ اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰى عَلَى الله

نيڪي | بيشڪ | الله | بخڻوڪ | قدر دان ڪي | ايا | دوي وائي | ٻه ڏه ٻيڙي | ٻه الله باندي
زيا توو | بيشڪ ٻه الله | بخڻوڪ | قدر دان ڏه - | ايا دوي وائي ٻه ڏه ٻيڙي ٻه ڏه ٻيڙي بيان

كَذِبًاۢۙ فَاِنْ يَّشَا۟للهُ يَخْتَمِرْ عَلٰى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللهُ الْبَاطِلَ

دروغ | پس ڪه چري | او غواڙي الله | نومهر ٻه ونگوي | ستايه زه ڪي | اونا ٻوڏه ٻه ڪري | الله | باطل
ٽه ڏه ڪي | نوڪه ڏاڏي نو ستايه زه ڪي به تاپه ونگوي | او الله تعالى باطل خبري محوري

وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهٖ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝ وَاَتَاٰنَتٰى

او تائوتي | حق | ٻه خپل ڪلام سره | بيشڪ ڏه | ٻه ٻوڏه ڏه | ٻه ران ڏ سڀنو | او
او حق خبري ٻه خپل حڪم ثابت ساق | هفت نه ڏ زه نو ٻيڙي رازونه ٻه ٻه شان معلوم دي - او الله

هُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهٖ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ

هم ڏه ڏه ۾ | قبولي | توبه | ڏ خپلو بند ڪانو | او معاف کوي | بد ٻانه
ڏاڏه ذات ڏه ۾ | ٻه ٻه بند ڪانو توبه قبولي

وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُوْنَ ۝ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا

او ٻه ٻيڙي | ٻه هفت ڇه تاسو ڪي | او ڏعا | قبولي | ڏ هفتي | ايمان آندو | او | عملونه وڪرو
اوتاسو ڇه ڪارونه کوي ٻه هفت باندي خبري - او ڏ هفتو خلقو ڏعا قبولي | ٻه ايمان راوي | او نيڪ ڪارونه

الصَّالِحِينَ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ

نیک | اوزیات ورکوی دوی | له خپل فضل نه | او کاخزان چه دی | دوی دپاره | عذاب کوی | او په خپل فضل باندې ورله زیات (اجر) ورکوی ، او څوک چه کافران دی هغوی له سخت عذاب

شَدِيدٌ ۞ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ

سخت | او که چه | فراخه کړی | الله | روزی | د خپلو بندگانو | نو غاها په فساد کول دوی | په زمکه کې مقرر دے - او که الله تعالی خپلو بند یا نو له روزی (دیر) فراخولې نو هغوی به په دنیا کې شرارتونه کول ، لیکن

وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ ۞ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ

لیکن | دے بنکته رالیری | په اندازه | هغه چه دے غواړی | بیشکه دے | د خپلو بندگانو نه | ښه خبردار دے الله تعالی خو په یو اندازه غومړه چه دے غواړی روزی بنکته رالیری ، بیشکه دے د خپلو بندگانو نه خبردار (او) هر څه

بَصِيرٌ ۞ وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا وَيَنْشُرُ

هر څه وینی | او د هغه ذات د که | راوړوی | باران | پس له دے نه | چه دوی نا امید شئ | او ښوړوی ویی کوری ، او الله تعالی هغه ذات دے چه د خلق د نا امیدۍ نه پس باران راوړوی ، او خپل رحمت

رَحْمَتَهُ ۞ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ

خپل رحمت | اود دے دے | کار ساز | ستا ښه شوی | او | د دے له نخبونه دی | پیدا کول ښوړوی او هغه د هر چا کار ساز د تعریف و قابل دے - او د الله تعالی په قدرتو نو کښه د آسمانو او د

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ فِيهِمَا مِنْ دَابَّةٍ ۞ وَهُوَ

د آسمانو | او د زمکه | او هغه | چه ښوړه کړی | په دے کښه | ساه والا غیزونه | اود دے دے پیدا کول دی | او کوم د ساه غیزونه چه په دے دواړو (زمکه آسمان) کښه ښوړه کړی دی ، او هغه

عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۞ وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ

په جمع کولو د دوی | هر که چه | د غواړی | قدرت لری | او هغه | چه ورسپړی تاسو ته | له مصیبت نه که د غواړی نو د دوی په راجمع کولو قادر دے - او تاسو ته چه هر څه مصیبت در رسی ، نو

فِيهَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۞ وَمَا

پس په دے | چه کړی دی | لاسونو ستاسو | اود دے معاف کوی | دیر (د گناهونه) | او نه د خپل عمل د لاسه به در رسی ، او دیر (د گناهونه) خو درته (الله) معاف کوی - او تاسو

أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۞ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ

بیی تاسو | عاجزه کوونکی | په زمکه کښه | او نشته د تاسو دپاره | سیوا | د الله نه هغه د زمکه په مخ باندې عاجزه کولې نه شئ ، او د الله تعالی نه سیوا ستاسو هیڅوک ملکر د

مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۞ وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۞

څوک کار ساز | او نه څوک مدد کار | او د دے له نخبونه دی | جهازونه | په دریا باندې | په شان د غرونو یا مدد کار نشته - او د هغه په نخبو کښه (د یوه نخبه ستاسو) جهازونه دی چه د غرونو په شان په سمندر کې روان دی

اِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلِلُنَّ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ اِنْ فِي ذَلِكَ

لَا يَتَّخِذُ الْوَعْدَ غُرًىٰ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ۚ

عَنْ كَثِيرٍ مِّنْ أَهْلِ بَغْدَادٍ أَنَّهُمْ سَمِعُوا يُقَالُ لِرَجُلٍ شَكَرَكَ دِينَارَ دِهْرٍ | صَبَرَ كَوْنِي | شَكَرَ كَوْنِي | يَا تَبَا كَرِي دُو | يَهْ سَبْعُ خَفْعَةٍ | چہ کول پدوی

و معاف کوی ہم | دیر | او پر ہم دشی | ہفہ خلق چہ | جگرے کوی | زمون پرہ آیتنا کوی

اللَّهُمَّ مِّنْ مَّحِيصٍ ﴿٥٥﴾ أَوْتَيْتُم مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعٌ

شے دے دیا ہے | ہرگز نہ | پس ہفتہ | چہ در کہے شول تاسو | لہٰذا خزینہ | پس یہ سب افسانے

سُأْهُوًا لِّهِمْ يَوْمَئِذٍ خَلَّاهُ مِنْ نَجْدِهِ - غَرَضُ دَاجِحَةٍ قَدْ نَسَتْهُ - غَرَضُ تَأْسُؤِهِ دُرُكُهُ شَوَى دَى هَفَفَتْ تَشَدُّ دُنْيَا

لِحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ

دُور دُنیا | اوکوم (اجر) | چہ اللہ سرہ دے | ہفت غورہ دے | اوچر پائیدار ہے | دُپارہ دھتے کسار
از سامان دے | اوللہ تعالیٰ سرہ چہ ہفتہ دی ہفتہ دکنہ دیر غورہ اوباقی پاتے کیدونکی دی (انقونہ) د

سَوَا وَصِي رِبِّهِمْ يَبُولُونَ ۝ وَالَّذِينَ يُحْتَفِلُونَ كِبِيرُ
 يَان ۛ رَاو ۛ او په خپل رب باند | توکل کوی | او کوم خلق چه | حان ساق | له لویو
 چه چا د پاره دی چه ایمان راوړی او په خپل رب باند توکل کوی او شوک چه د لویو لویو گناهونو او د ښه شرمی

اَلَا تَمُوتُ	وَالْفَوَاحِشُ	وَإِذَا مَا	غَضِبُوا	هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿٣٤﴾
ہو نہ تو	اولہ بے حیا بونہ	ادھر کہ یہ	غصہ کئے راشی	نودوی معاف کوی

لَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ أَمْرُهُمْ

م خلق چه | حکم منی | دخیل رب | او | قاموی | مونج | او ددوی کارده
 شوک چه دخیل رب حکم منی ، او د مونج پابندی ساقی او هر کار به غفل

دُرِّی بَیْتَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَهُمْ یَنْفِقُونَ ﴿٣٨﴾ وَالَّذِینَ إِذَا

سَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿٣٩﴾ وَجَزَا سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا

بدی دوی | ظلم | نودوی | بدله اخی - | او بدله | دیدی | بدی ده | پنهان ده
پره وکے شی نوڈ برابر شی بدله اخی - | او بدی بدله (بل سره) | هغه بدی کول دی

فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

پس شوک پہ | معافی و کرمی | او اصلاح و کرمی | نو دَدُّ اَجَر | پہ اللہ دے | بیشک دے | نہ خونبوی
خو شوک پہ | معافی و کرمی | او اصلاح و کرمی | نو دَهْفُ اَجَر دَاللہ تعالیٰ پہ ذمہ دے ، بیشک ظالمان دَاللہ تعالیٰ خونبوی

الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾ وَلَمَّا اِنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ قَاوَلَتْكَ مَا عَلَيْهِمْ

ظالمان | او خا مخا شوک چه | بدله واخلی | خیل خان باند ظلم نیسی | پس هم دادی | نشسته | په دوی باند
نه وی - او شوک چه د ظلم کیدلو نه پس د هغه هومره بدله واخلی نو په دغه کسانو هیڅ

مَنْ سَبِيلُ ۝ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ

خُ الزام | بیشک | الزام (خو) | په هغه خلقو باندې | چه ظلم کوی | په خلقو باندې
الزام نشته ، الزام خو بس په هغه چا راځي چه په خلقو باندې زیاته کوی او

وَسَعُونَ فِي الْأَرْضِ يُخْذُوا الْحَقَّ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ

اوپسادی | پہ زمکہ کہے | پہ ناحقہ | ہم دادی | پہ دوی دپارہ | عذاب دے
پہ ناحقہ نہ ملک کہے فساد شہروی | داسے خلقو لہ دردناک عذاب مقبر

الْمَنُ ۖ وَلَئِن صَدَقَ وَعْدُكَ إِنَّكَ لَمِنَ عَزْمِ الْأُمُورِ ۝۶۲

دردِ ناک | اوھے کس چہ | صبرِ مے و کرد | اومعانی مے و کرہ | بیشک | ۱۱ | دیر لہ ھمت د کارونہ دے

مَنْ يُضِلَّهُ اللَّهُ فَلَا لَهُ مِنْ شَيْءٍ

دھخس | چہ کراؤ کری | اللہ | پس نشتم | ددہ | شوک کارساز | پس لہ ددہ نہ | اوتہ بہ وویہ

و کوم سرے پہ اللہ ہمراہ کری بودگانہ پس ذہنہ ذہنہ بل هیثوی کار سازمشته او ظالم

ظالمين | لها | راوا | العذاب | يقولون | هل | الى | مر |
خامان | هر که چه | دوی دویی | عذاب | (نو) وای به | آيا | دواپس تلو ر

به درتہ بنگارہ شی خہ وخت چہ عذاب دوینی نو دا وینا بہ کوی چہ آیا (دُنیا تہ) دَوا پس تلو

۴۲ ﴿وَتَرْهَمُ﴾ | یَعْرُضُونَ | عَلَیْهَا | خَسَعِیرَ |
 اوتہ نہ وولنے دوی | جہ دوی نہ مخامخہ کوئے شی | نہ دے درخ | تخت شی

۱۰ اوتہ بہ دغہ کسان پہ دا سے حال کینے وویئے چہ دوزخ تہ بہ مغامز کو لے شی، کہ ذلت پہ

مِنَ الدَّلِيلِ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا

دولت به | دوی به خوری | به سے سے | او وائی به | هغه کسان چه ایمان نه دارو
به سرنیتی ولاړی | به نیم ژوبله سترگو به کتل کوی ، | او ایماندار خلق به وائی

النَّاسِ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ

بشک | نقصان مندوئی | ہفت خلق دی | چہ نقصان دے ورکرو | خیلو خانووتہ | او خیل کوروانو
 قی بہ تاوان کینے ہفت شوک پاتے شول | چہ خیل خانوونہ | او خیل مال بحر دے دقامت بہ

منزل ۶

يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝ وَمَا كَانَ

پہ ورخ د قیامت | واوره! | بیشک | ظالمان خلق به | په همیشه عذاب کچه دی | اونه به وی —
په خساره کچه وچول، یاد سانه! | چه بیشک ظالمان به همیشه په عذاب کچه پراته وی. | اود هغوی به

لَهُمْ مِّنْ أَوْلِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يُّضِلِلِ

دوی د پاره | څوک دوستان | چه مدد ورکړی دوی ته | سبوا | د الله نه | او څوک چه | گمراه کړی
د الله تعالی نه سبوا هېڅوک مدد کار نه وی | چه د هغوی امداد وکړی. | او څوک چه الله تعالی گمراه

اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۚ اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّنْ قَبْلِ

الله | پس نشته | ده د پاره | غه لار | قبول کړی | د خپل رب (حکم) | وړاند له دے نه
کړی نو هغه له (د هدایت) هېڅ لار نشته. | تاسو د خپل رب حکونه ومني د دے نه وړاند چه هغه

أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ مِّنْ مَّلْجَأٍ

چه | راشی | هغه ورخ | چه نشته واپس کید د هغه | د الله د طرف نه | نه به وی تاسو پاره | هېڅ د پناه ځای
ورخ راشو — چه د الله تعالی د طرف نه به هېڅوک بچ کیدے نه شی | په هغه ورخ به تاسو چرته پناه موندے

يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِّنْ تَكْوِيلٍ ۚ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ

په دغه ورخ | اونه به وی تاسو پاره | غه انکار | بیا که چرے | دوی مخ وړوی | نو نه یی رالېږے مونږ ته
نه شی اونه به (د فیصله منلو نه) انکار کولے شی. | نو که اوس هم دوی مخ وړوی نو مونږ په دوی باندی نه

عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۚ إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا أَذَقْنَا

په دوی باندی | نکهت | نه دی | په تاباندی | مکر | پیغام رسول | اوبشکه | هر که چه | مونږ وڅکو
غه نگران مقرر کړے څو نه یی. | ستا په ذمه خو صرف (حکونه) رسول دی. | او مونږ چه یو انسان نه د

الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحِمَةً فَرَحَّ بِهَا ۚ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَيِّئَةٌ

انسان ته | له خپل طرف نه | رحمت | نو څو حاله شی | په هغه | او که چرے | د رسیدی دوی ته | غه بدی
خپله مهربانی خوند ورکړو نو هغه په هغه باندی ځان ته غاږه شی او که چرے خلقو ته د هغوی د

يَمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيَهُمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

په وجه د هغه غه | چه وړاند لېږلی دی | لاسونو د دوی | نو بیشک | انسان | ډیر ناشکره دے
خپلو بدو عملونو په وجه غه تکلیف ورسیدری نو هم دغه انسان ناشکری شروع کړی.

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ

الله د پاره | حکومت | د آسمانونو | او د زمکه | دے پیداکوی | غه چه وخواړی | دے عطا کوی
د آسمانونو او د زمکه بادشاهی یوازے د الله تعالی د ده دے چه غه وخواړی پیداکوی. | چه له چه

لِمَنْ يَّشَاءُ ۚ إِنَّا وَإِنَّ يَهَبُ لِمَنْ يَّشَاءُ الذُّكُورَ ۚ أَوْ يَزُوجَهُمْ

چاته چه | وخواړی | جینکی | او عطا کوی | چاته چه | وخواړی | هلکان | یا جمع کوی د پاره د دوی
خواړی نولوتنه ورته ورکوی. | او چاله چه وخواړی نو ځامن ورته ورکوی. | یا ورله ځامن ولوتنه

دُكْرَانَا وَإِنَّا نَآءٌ وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ

ہلکان | اوجینکے | اذکری دے | خوکچہ | وغواری | شند | بیشک دے | پوہہ
چوہے جوہے وکرہی | او دچا پہ حقلہ چہ وغواری نوشند کے کری ، ہنہ پہ ہرغہ پوہہ دے قدرتوں

قَدِيرٌ وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا

قدیر والاہ | اومکن نہ دی | یوانسان دپارہ | چہ | کلام وکری دہ سرہ | اللہ | مکر | پہ وحی سرہ
خاوند دے - او دہیغہ بشر دامرتبہ نشستہ چہ اللہ تعالیٰ دہ ورسرہ خبرے وکری خویا دا چہ الہام ورنہ وکری

أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذِنِهِ

یا | وروسو | لہ پردے نہ | یا راؤ لیری | (خوک پیغبر | پس کے وحی وکری | ددہ پہ حکم
او یا د پردے شانتہ ، یا یوہ فرشتہ راؤ لیری نوہنہ ورنہ د اللہ پہ حکم داسے وحی راوی

مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ

خہ پہ دہ وغواری | بیشک دے | دیروچت | حکمت خاوند کے | او دغہ شان | مونبر وحی راؤ لیرلہ | تاتہ
خٹکہ چہ د اللہ مرضی وی اللہ دیروچت کے حکمت و خاوند کے | او دغے مونبر تاتہ (دا) وحی | یعنی خیل حکم

رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا ۚ مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِنبَاءُ

یوروح (قرآن) | پہ خیل حکم | نہ پوہیدلے تہ | چہ غہ دے | کتاب | او نہ ایمان ؛
را لیرلے دے ، تاتہ معلومہ نہ وہ چہ کتاب خہ شیز دے او ایمان خہ تہ دائی ؟

وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا

اولیکن | دکرخولہ مونبر دا | رنہا | چہ مونبر وکروہذا | پہ کسرا | چاتہ چہ | مونبر وغواری | لہ خیلوبند کاو نہ
لیکن مونبر دا (کتاب) نور جوہ کرے دے او دے پہ ذریعہ مونبر پہ خیلوبند کاو کئے چاتہ چہ غوارہ ہدایت وکرو

وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ صِرَاطَ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا

اوبیشک تہ | ہدایت کوے | سے لاسے طرف تہ | د اللہ دلاسے | دچا چہ دی | ہنہ غہ
اوپہ دے کئے ہیغہ شک نشستہ چہ تہ سے لاسے طرف تہ ہدایت کوے (یعنی) دہنہ اللہ تعالیٰ لاسہ چہ د آسمانوں

فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝

چہ پہ آسمانوں کوئے دی | اوہنہ غہ | چہ پہ زمکے کوئے دی | یاد ساتہ ! طرف د اللہ تہ | بیرتہ وری | کارونہ
او دزمکے دتولو شیزو نو مالک دے ، یاد ساتہ چہ تولے معاملے بہ اللہ تعالیٰ تہ پستتہ وری

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ مَكِّيَّةٌ وَمِنْ

سورہ الرّحمن مکینہ وری | (شروع) کوم پہ نوم د اللہ چہ شہرہا دیر زیارم کوئے دے | پہ کے کئے ۸۹ آیونہ او ۷ رکوع دی
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ نومے مہربان د دیر زیارت رحم خاوند دے

حَمْدٌ ۝ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَّعَلَّكُمْ

حم | قسم دے پہ کتاب | ہنکارہ | بیشک | مونبر جوہ کو دے | قرآن | پہ عربی ثب کئے | چہ تاسو
حم | پہ دے واسعہ کتاب بانڈ قسم دے | مونبر دا دعویٰ ثبے قرآن (پہ دے عرض) جوہ کوئے دچہ تاسو

تَقُولُونَ ۖ وَرَأَيْتَهُ فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ۖ

پوہہ شئی | اوبیشک ہفہ | پہ اصل کتاب کہنے دے | مونیر سرہ | داوچے مرتبہ | حکمت والا
پہ پوہہ شئی | اوبیشک (۱۱) (قرآن) مونیر سرہ پہ لوح محفوظ کہنے دے | داوچے مرتبہ | اود حکمت نہ چک دے

أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ۖ

نواہ مونیر بہ لہ کہو | لہ تاسو نہ | دا ذکر | پہ آہو سرہ | پہ دچہ | یئی تاسو | خلق | حد نہ تیرید وئی
آہا مونیر یہ تاسو نہ (۱۲) نصیحت (کتاب) پہ دچہ واہو چہ تاسو مناسب حد نہ ورائی تیرید وئی یئی؟

وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ۖ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا

اوٹو مرہ | ولید مونیر | پیغبران | پہ ورو مبوا متون کہے | اونہ بہ راستو دی تہ | شوک پیغبر | مگر
او مونیر پہ پخوانو خلقو کہے | ثومرہ | دیر پیغبران را لیدری دی | اودے خلقو تہ یو پیغبر داسے نہ دے راغے

كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِءُونَ ۖ فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَمَضَىٰ

ہفہ پورے بہ دوی توئے کوئے | پس مونیر ہلاک کرل | چہ زیات وو | لہ دوی نہ | پہ طاقت کہے | او تیر شو
چہ ہفوی ورو پورے ملنہ کہے نہ وئی نو مونیر ہفہ قول کسان بر باد کرل کوم چہ دے خلقو نہ زور اورو واد پخوانو خلقو مرہ

مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ۖ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

مثال | د پخوانو خلقو | او کہہ چرے | تپوس وکرے نہ لہ دوی | چہ چا | پیدا کرل | آسمانونہ | اوزمکہ
(خوٹو خلق) دے سے سلوک شوے دے | اودے نبی (۱۳) کہہ تہ ترے نہ تپوس وکرے چہ (۱۴) آسمانونہ اوزمکہ چا پیدا کرل دی؟

لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ۖ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ

نودو بہ ضرور ووائ | چہ پیدا کرل دوی | دیر زبردست | پوہہ | چاچہ | جوہہ کرہ | تاسو دپارہ
نودو بہ خامخا ووائ چہ دا زبردست اوبہ پوہہ (خدا) پیدا کرل دی | ہفہ (خدا) چہ زمکہ نے درتہ

الْأَرْضَ مَهْدًا ۖ وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۖ

زمکہ | فرش | او جوہے کرلے | تاسو دپارہ | پہ کہنے | لارے | چہ تاسو | لارہا مومئی
فرش جوہہ کرے دے | او پہ دے کہنے نے درتہ لارے جوہہ کرل دی | چہ تاسو مطلب نہ دوسیرہ

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً ۖ بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً

او چاچہ | نازلے کرلے | لہ آسمان نہ | اوبہ | پہ اندازہ | بیاژوندے کہو مونیر | پہ دکرہ | بنار
او (اللہ) ہفہ ذات کہہ دیرہ نہ نے پہ اندازہ اوبہ را وورو لے | نوبیا مونیر پہ ہفہ ہانڈ مرہ زمکہ راژوندے

مَيِّتًا ۖ كَذَلِكَ تَخْرُجُونَ ۖ وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا

مرہ | ہم دے شان بہ | راویستلے شئی تاسو | او چاچہ | پیدا کرلے | جوہے | توئے
کرہ | ہم دے سے بہ تاسو (د قبر و نونہ) راویستلے شئی | او (اللہ) ہفہ ذات دے چہ قول خیر و نہ نے جوہے پیدا کرل دی

وَجَعَلَ لَكُمْ مِنَ الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ۖ

او جوہے کرلے | تاسو دپارہ | کشتی | او غاروی | پہ کوموچہ | تاسو سوریدی
او تاسولہ نے کشتی او غاروی پیدا کرل دی | چہ تاسو پرے سوریدی کوئی -

لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ ثُمَّ تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا

چہ تاسو کنبیئ | پہ شاکانو دھے | بیا تاسو یاد کری | نعمت | ذرب خیل | ہر کج
دپارہ دے چہ تاسو دھے پہ شاکان کنبیئ او (خودخت) چہ ورباندا سوارہ شئی نو دے اللہ تعالیٰ نعمت

اَسْتَوِيَكُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبْحٰنَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هٰذَا

تاسو سم کنبیئ | پہ دھے باندا | او دوا بیئ تاسو | پاک دے | ہفت ذات چاہ | تابع کرلہ | مونبر دپارہ | دا
را یاد کری | او دا دوا بیئ چہ ہفت ذات پاک دے چہ داسے (عنت عنت) غیزونہ نمونبر تابع کری

وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ۝۱۳ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ۝۱۴

اونہ وومونبر | دے | پہ قابو کئے راوستوالا | اوبیشک مونبر | طرف ذرب خیل نہ | واپس کر خیل وکیو
کئی مونبر خود پہ خیل ہمت | دا قابو کرے نہ شول | او مونبر بہ قول خیل رب نہ پستہ ورخو

وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ مُّبِينٌ ۝۱۵

اودوی حق کرد | اللہ دپارہ | ددہ لہ بند کانونہ | یوجز | بیشک | انسان | ناشکرہ دے | ہنکارہ
اودوی اللہ پہ بند کانونہ ہفت لہ یوجز مقرر کرے دے | واقعہ دادہ چہ انسان ہنکارہ ناشکرہ دے

أَمْ آتَّخَذَ مِنَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ۝۱۶

آیادہ نیولی دی | لہ ہفت خہ نہ | چہ دے پید اگوی | لونہ | او تاسو نے غورہ کری بیئ | حامن
آیا ہفت دخیل مخلوق نہ حان لہ (ہیلہ بیلہ) لونہ خویہ کرے | او تاسو نے دھامنو دپارہ غورہ کری

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا

او ہر کج | زبرے و رکولے شئی | یونہ لہ دوی نہ | دھفت (جینیئ) | کومہ چہ دہ جورہ کرہ | ذ اللہ رحمن | ہم جنس
او حال دادے چہ خہ وقت دوی پہ ہفت غیز خبر کرے شئی کوم چہ دوی رحمن (خدائی) لہ ستا بیل دے

ظَلٍّ وَجْهَهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝۱۷ أَوَمَنْ يُنَشِّؤُا فِي الْحِلْيَةِ

نوشی | مخ ددہ | تور | اودے | لہ غم نہ دکشی | اباغوک چہ | پالے کیری | پہ کالو کئے
نومخ نے خہ شئی | او دیر زیات غمزن شئی | آیا غوک چہ پہ دول سنگار کئے ساتلے شئی

وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝۱۸ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ

اودھ | پہ جگرہ (بحث) کئے | غیر واضح دوی | او مقررے کرے دوی | فرشتے | کومے چہ دی
او پہ جگرہ کئے مفاوضہ دلیل دیکلے نہ شئی (ہفت داریہ سلا برابر کیک شئی) | او دوی فرشتے چہ د اللہ تعالیٰ بند کالے دی

عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَّا تَأْتُوا شُهَدًا ۝۱۹ خَلَقَهُمْ سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ

بند کالے | ذ رحمن | شہد | آیا دوی حاضر و | پہ وقت پید و بیت دوی | وہ بیکلے شئی | ددوی کواہی
ذنانہ کھلے دی | نو آیا دوی ورتہ پید او بیت پہ وقت کئے موجود و لاہو و | ددوی داد عوے بیکلے شئی

وَيُسْأَلُونَ ۝۲۰ وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ ۝۲۱

اول دوی پہ تپوس و کہے شئی | اودوی وائی | کہ چرے غوبستلے | رحمن | نومونبر بہ ددے (بتانو) عباد نہ دو کرہ
او تپوس بہ ترے نہ کیری | اودوی وائی چہ کہ خدائے غوبستلے نومونبر بہ ددے (فرشتو) عبادت نہ کولو

مَالَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢٢﴾
 نشسته دوی ته | د دے خبر | غه علم | نه دی دوی | مکر | فرضی خبره جوهی | آیا
 دوی د حقیقت نه هده خبر نه دی | خو په آتکل یانې روان دی | آیا مونږ

أَتَيْنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٢٣﴾ بَلْ قَالُوا
 دې په مونږ دوی | کتاب | له دے نه وړاندې | په دوی | هغه | په مضبوطۍ سره نیولې | (نه) بلکه | دوی وای
 دے خلقو ته د دے نه | وړاندې څه کتاب ورکړه دے | په دوی د هغه سند پیش کوی؟ نه - بلکه دوی

إِنَّا وَجَدْنَاهُ ابْنًا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ مُهُتَدُونَ ﴿٢٤﴾
 ښکته مونږ بیا موندل | پلاران خپل | په یو دین باندې | او ښکته مونږ | د دوی د قد مونږ په څښلو | لاسه موندونکي یو
 وای | په مونږ خپل پلار نیکه | په یوه لاسه روان موندلی وای | او اوس مونږ په هغوی پس روان یو -

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ
 اودغه شان | نه دے لیرې مونږ | له تانه وړاندې | په هیڅ کلی کې | څوک وپرونکې | مکر | د وویل
 اودغه شان مونږ له تانه وړاندې | په یو کلی کې | څوک وپرونکې نه دے لیرې | په هغه ته د هغه څه

مُتْرَفُوهُمْ ۖ إِنَّا وَجَدْنَاهُ ابْنًا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَرِهِمْ
 د دے خوشحاله خلقو | په ښکته مونږ بیا موندل | پلاران خپل | په یو دین | او ښکته مونږ | د دوی د قد مونږ په څښلو باندې
 خوشحاله خلقو داندوی وایی | په مونږ خپل پلار نیکه هم | په دے یو طریقې باندې موندلی وای | او اوس مونږ په هغوی پس

مُقْتَدُونَ ﴿٢٥﴾ قُلْ أَوَلَوْ جِئْتُكُمْ بِأَهْدَىٰ مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
 روان یو | د د وویل | آیا کرکه | مارا وړه و تاسو | د دے نه نیه لاسه | په موندلی دی تاسو په هغه باندې
 روان یو - پیغمبر به ورته وویل | په کرکه مادرته د هغه نه غوره لاسه پیش کړه وی | په تاسو پس خپل پلار نیکه

أَبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٦﴾ فَانْتَقَمْنَا
 پلاران خپل | دوی وویل | ښکته مونږ | په هغه څه | چه رالیرې شوی یی تاسو په هغه | انکار کړه | پس انتقام واخستو مونږ
 موندلی وو هغوی به ورته وویل | چه (بیا هم) مونږ ستا د پیغام قبولو نه انکاریان یو - نو مونږ تره نه بدل له

مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ
 له دوی نه | پس وگوره | څنګه | شو | انجام | د دروغ گزولوکو | او هر کله | د وویل
 واخسته | نو ته وگوره | چه د دروغ گزولوکو انجام څه شو ؟ اوه څه وخت چه ابراهیم

إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٨﴾ إِلَّا
 ابراهیم | خپل پلار | او خپل قوم ته | ښکته زه | بیزاره یم | له هغه څه نه | چه تاسو عباد کوی | سیوا
 خپل پلار ته او خپل قوم ته وویل | چه زه ستاسو د معبودانو نه بیزاره یم - سیوا د

الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٩﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً
 د هغه ذات نه | چه پیدایه کړم زه | نو ښکته هم هغه به | دیر زمانه لار وښای | او که له الله هغه | یو کلمه | باقی پاته کړه
 د هغه ذات نه چه زه په پیداکړه یم پس هم هغه به راته سمه لار وښای | او هغه دا (د توحید) خبره په خپل اولاد کې باقی پاته

فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٨﴾ بَدُ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ

د دغه په اولاد کې شاید چه دوی | رجوع وکړی | بلکه | ما قانده ورسوله | دوی ته | او د دوی پلارانوته
برینځوده د پاره دغه چه اشل هم خلق (د شرک) پسته کړی | سمه خبره داده چه مادوی او د دوی پلارانو تکیکونه ویر ویر

حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿٧٩﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمُ

تردے پہ | راغے دوئی تہ | حق (دین) | او پیغمبر | بنکارا | اوھر کھچہ | راغے دوئی تہ
ساہا منہ و کر دی تردے پہ | رشتیہ (قرآن) | اوصفا و بنا کوئے | مغھ ورتہ راغ۔ | اوغھ وخت پہ ورتہ | رشتیہ (قرآن)

لَحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَقَالُوا لَوْلَا

حق | نودوی دُوئیل | چہ دا | جادو دے | اویشکے مونہ | لہ مے نہ | انکار کو نکلیو | اودوئی وائی | ولے نہ
غے | نودوی دُوئیل چہ دا | خواہو دے | او مونہ دا نہ مے نہ | اودائے دُوئیل چہ دا

سَزَلْ هَذَا الْقُرْآنُ عَلٰی رَحُلٍ مِّنَ الْقَرْسَتَيْنِ عَظِيمِ ﴿٣١﴾

دل کہے شو | ۱۰ | قرآن | تہ یوسہ ی باند | لہ دے دوو کو نہ | چہ لوئے وی

ہم نفسہون رَحِمْتَ رَبِّكَ خُذْ قَسْمَنَا مِنْهُمْ مَعِشْتُمْ

یاد دوی تقسیموی | رحمت | دَر بستا | مونیر تقسیم کرے دہ | دَد دوی پہ مینمے | دَد دوی روزی

(الْحَمْدُ لِلَّهِ) وَفَفَنَّا رَحْمَةً لِّعِبَادٍ

پہ ڈوند د دنیا ہے | ادا چت کری دی مونا | مئے ددوی | پہ مَنو بانو | پہ مرتبہ کئے | پہ مَنو سی

مینہ کے تقسیم کرے دے ، او مونہ خنولہ پہ خنو کسانو باند مرتبے او پتہ کروی دی چہ یوتن دبل

صہم بعضا سحریاً ورحمت ربک خیر ممّا یجمعون ﴿۳۲﴾

ی نہ کار و اخلی - او ستاد رب رحمت دھے مال نہ دیر غورہ دے کوم چہ داخلق راجم جمع کوی

وَلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ

دا خبره نه وے چه تول خلق به چه یوه طریقہ شی ، نومون به د رحمت

فُرُّ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقُفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا

کارکوی | د رحمن | د دوئی د گورونو | چتونہ | د سپینو زرو | اوپار سکونہ (م) | چہ پہ ہفے

هَرُونَ^{۳۳} وَلِیُوتَهُمْ أَبَوَاءًا وَسُرَرًا عَلَیْمًا^{۳۴} ۝

وَأَن كُلِّ ذَلِك لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ

اونہ دے داتون | مکر لوسامان | دژوند د دنیا دے | او آخرت (هو) | ستا درپ په نزد

وَالْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾ وَمَنْ يَعِشْ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ

پرهیزکارو د پاره | او شوک چه | غافل شی | درحمان د ذکر نه | مونږ مقرر و

لَهُ شَيْطَانٌ فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿٣٦﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ

پا د پاره | یو شیطان | نوحه | د ده | او بيشكه شیطانان | صنع کوی دوی

عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٧﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا

د لار نه | او دوی گمان کوی | چه دوی | سمه لار موندونکی دی | تردے چه | هر که د راشی مونږ نه

قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ

نوازی به | اے کاش! | چه په مینځ زمانه | او په مینځ ستا کینه | لرے والے د مشرق او مغرب | پس بد

الْقَرِينِ ﴿٣٨﴾ وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ

ملگر بیه | او بهیځه که به فائده در نه کوی تاسو | نن | هر که چه ظلم کړې د تاسو | چه تاسو | په عذاب کې

مُشْرِكُونَ ﴿٣٩﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْىٰ وَمَنْ كَانَ

نول شریک یی | نو آیاته | آورو له شے | کنو ته | یا ته بشو کښه لاره | هندو ته | او هغه چاته چه دی

فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٠﴾ فَاِمَّا نَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿٤١﴾

په ښکاره کړا هئې کینه | بیا که چیرې مونږ بوځو | تا د دنیا نه | نو بيشكه مونږ له دوی نه | انتقام اخستونکی یو

وَنُرِيكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٤٢﴾

مونږ تاته وښايو | هغه (عذاب) | چه وعده کړې ده مونږ دوی | نو بيشكه مونږ | په دوی باندي | قدرت لرونکی یو

فَاسْتَمِيعٌ بِالْذِّمَىٰ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٣﴾

په منگوله ونگوه | په هغه څه چه | وحی کولې شې | ستا طرف ته | بيشكه ته | په سمه لاره | بيشكه ته په دے قرآن باندي قائم او سپوره چه تاته د الیږ له شوکې

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

مَنْزِلٌ

وَاتَّهَ لَكَ لَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ۝۴۳ وَسْأَلُ

ویشک دا | یونصحت کے تادپارہ | اوستاد قوم دپارہ | او دیرزمیہ | لہ تاسونہ تیوس وکھے شی | او تیوس وکھے
او بیشک دا (قرآن) تادپارہ اوستا قوم دپارہ دیرنہ نصحت دے او دیرزمیہ تاسونہ تیوس کیوری۔ او تہ ذہ

مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ

لہ ہفہ چانہ چیلیر دے مونیر | لہ تانہ ورائند | لہ چیلو پیغبرانزہ | آیامونیر جوہر کو | سبجوا | درحمن نہ
پیغبرانزہ تیوس وکھے چہ مونیر لہ تانہ ورائند رالیری دی چہ آیامونیر درحمن نہ سیوا نور معبودان

الْهَةِ يُعْبَدُونَ ۝۴۴ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ

خوک معبودان | چہ عبادت کے کیہ شی | او بیشک | مونیر رالیری دو | موسیٰ | دخیلو نخبوسرہ | فرعون نہ
نیوی کی چہ دھغوی عبادت کے کو لے شی۔ او مونیر (لہ تانہ ورائند) موسیٰ لہ خیلے نخبہ وکرے او فرعون او دھغہ سرداران

وَمَلَأِيهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۴۵ فَلَمَّا

او ددہ دسرداران طرفہ | نو دہ وویل | بیشک زہ | پیغبر | دپروردگار | دعالومیم | بیاہر کچہ
تہ موولیریو نو ہفہ ورتہ وویل چہ زہ درب العالمین رسول یم۔ بیا چہ موسیٰ ورتہ

جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ۝۴۶ وَمَا نُرِيهِمْ

ہفہ رنے دوی نہ | زمونیر دخیلوسرہ | نو ناگہانہ دوی ددغہ نخبوپور | خنداگہانے کو لے | اونہ بنودلہ مونیر دوی نہ
زمونیر وکرے نخبہ پیش کرے نو ہغوی وپرورے خنداگہانے شروع کرے۔ او مونیر چہ بہ ورتہ کومہ

مِّنْ آيَةِ الرَّهَىٰ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهِنَّ وَأَخَذْنَهُمْ بِالْعَذَابِ

ہیہ نخبہ | مکرہفہ (بہ وہ) | لویہ | لہ ورومبی نخبہ نہ | او وویل مونیر دوی | یہ عذاب سرہ
نخبہ بنودلہ نو ہفہ بہ دے نہ غتہ وکے | او مونیر دغہ خلق پہ عذاب کئے راوینول

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝۴۷ وَقَالُوا يَا أَيُّهَ السَّجَرِ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ

شاید چہ دوی | رجوع وکری | اودوی وویل | اے جادوگرہ! | دعو وکریہ | مونیر دپارہ | دخیل رب نہ
چہ ہغوی (دخیلو حرکتونہ) منع شی۔ او ہغوی وویل چہ اے جادوگرہ! تہ مونیر دپارہ خیل رب تہ دعو وکریہ

بِمَا عَاهَدَ عِنْدَكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ۝۴۸ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ

چہ دہ وعدہ کرے دہ | تاسرہ | بیشک مونیر خو | لارہ مونیر وکیو | بیاہر کچہ | کرہ کرو مونیر | لہ دوی نہ
دکو لے خبر چہ ہفہ تاسرہ وعدہ کرے دہ نو مونیر بہ ضرور سے لارہ تہ راواوڑو، نو بیا چہ مونیر ترے نہ عذاب

الْعَذَابِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ۝۴۹ وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ

عذاب | نو ناگہانہ بہ | دوی | وعدہ مانولہ | او او وکرو | فرعون | یہ خیل قوم کئے
لرے کرو نو ہغوی (پہ ہفہ ساعت) خیل لوظ مان کرو او فرعون یہ خیل قوم کئے اعلات وکرو

قَالَ يَقَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي

وے وویل | اے زما قومہ! | آیائہ دے | مادپارہ | حکومت دمصر | او دا | نہرونہ | چہ ہیوری
او دے وویل چہ اے زما قومہ! آیاد مصر سلطنت زمانہ دے | او دا تول نہرونہ چہ زما دے نیوی

فِي أَنْهَارٍ ۝۵۰ وَنَادَىٰ مِنْ فَوْقِهِ أَنِ اسْقُوا هَذِهِ الْمَاءَ

فہ ہفہ | او دا | نہرونہ | چہ ہیوری
او دا تول نہرونہ چہ زما دے نیوی

مَنْ تَحْتَىٰ ۚ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۵۱﴾ أَمْ أَرَأَا خَيْرٌ مِّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ

بہ لاندہ | پس ایسا تو نہ کورکے؟ | بلکہ زکے | دیرینہ ہم | لہ ہفہ سری نہ | چہ دے

مَهِينَ ۚ وَلَا يَكَادِي بَيْنُ ۚ فَلَوْلَا أُلْقِيَ عَلَيْهِ أَسْوِرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ

مہینہ | او ہفہ واضعہ خبرہ ہم نہ شی کوئے | نوئے وئے | غور وے شول | پہ دہ پائی | باہو کات | د سرو زرو

وَجَاءَ مَعَهُ الْمَلِكَةُ مُقْتَرِنِينَ ﴿۵۲﴾ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ

پاشی | د کاسرہ | فرشتے | جمع کرے شوے | پس دہ بے وقوف جوہ کرو | خیل قوم

فَاطَاعُوهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۳﴾ فَلَمَّا

دوئی دہ اطاعت و کرو | بیشکہ دوئی | دو | خلق نافرمانہ | بیاہر کچہ | دوئی مونہ غصہ کرو

نُتِقْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَقْتَهُمُ الْبَحْرُ بِمُؤْمِنِهِمْ ۖ فَمَا نَبْغِي لَهُمْ

نوتقنا | لہ دوئی نہ | بیاعرت کرل مونہ دوئی | قتل | بیا جوہ کرل مونہ دوئی | پیشوایان | اونہونہ

بِالْآخِرِينَ ﴿۵۴﴾ وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ

دوروستن خلق و پارہ | او | ہر کچہ | بیان کرے شو | د خوئے د مریم | مثال | نو ناگمانہ قوم ستا

مِنْهُ يَصُدُّونَ ﴿۵۵﴾ وَقَالُوا ءَالِهَتُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ ۖ مَا ضَرَبُوهُ

کیرے | (پہ خوشحالی) چنے وہی | او دہ دو بیل | آیا معبودان زموہ | بشہ دی | یا عیسیٰ؟ | بیان نہ کرو دوئی د افعال

لَكَ إِلَّا جَدَلًا ۚ بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ﴿۵۶﴾ إِنَّ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ

ناتہ | مکر پہ طریقہ د کچہ | بکہ | دوئی | خلق دی | جگر مار | نہ دے د عیسیٰ | مکر بندہ دے

أَنعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا ۖ لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۵۷﴾ وَكُلُّ نَشَأٍ

ہم انعام کرے مونہ | پہ دہ | او جوہ کرو مونہ دے | یو مثال | بنی اسرائیل و پارہ | اوکے پیرے | مونہ غوہیتے

فَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَّلَكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ ۖ وَإِنَّهُ لَعَلَمٌ

دو چہ مونہ پیرے فضل کرے | او ہفہ مود بنی اسرائیل و پارہ | د خیل قدرت | نمونہ جوہ کرے وہ | اوکے پیرے مونہ غوہیتے

بِهِ ۚ وَكَانَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ وَكَانَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ وَكَانَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ

بہا کرے مونہ | لہ تاسونہ | فرشتے | چہ پہ زمکہ کہے بہ | دوئی خلیفہ وے | او بیشکہ دے | یوہ نخبہ دہ

وَنُفِثَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ وَكَانَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ وَكَانَ فِي مِثْقَالِ ذَرَّةٍ ۚ

تاسونہ بہ مو فرشتے راہد کرے | چہ پہ زمکہ ہاند بہ بولے اوسید لے | او عیسیٰ | پہ قیامت ہاند د ظہن راستو

لِلسَّاعَةِ فَلَا تَمُوتُنَّ فِيهَا وَاتَّبِعُونْ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۱﴾

د قیامت | پس تہ شک مہ کوہ | دیکھ رات کو کہے | اوزما پیروی کوہ | ہم دادہ | لاسہ | سمہ
دربہ ۴۱ | تواسو پہ دے حقہ شک مہ کوئی اوپہ ما پسے روان شئی | داسمہ بیغہ لاس ۴۱ -

وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۴۲﴾ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى

او منع نہ کرے شئی تاسو | شیطان | بیشک دے | ستاسو | دینیں دے | بنکارہ | او مہ کہ چہ | رائے | عیسیٰ
او شیطان تاسو (پہ حقہ لارہ تلونہ) ہیٹہ کد منع نہ کری بیشک ہفہ سناسو بنکارہ دینیں دے۔ او خہ وخت چہ عیسیٰ بنکارہ

بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ

د معجزو سرہ | نو دہ و وئیل | چہ مارا دہے دے تاسوتہ | حکمت | او چہ واضحہ کرم | تاسو باند | خہ
نخبے راوی دے نو خلقوتہ دے و وئیل چہ تاسولہ دے حکمت خبر راوہے دی او حکہ (راغلیم) چہ تاسوتہ خہ خبر صف

الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ

ہفہ (خبر) | چہ تاسو اختلاف کوہ | پہ ہفہ کہے | پس و ویریری | دالہ نہ | او و مئی زما حکم | بیشک | ہم اللہ
کرم چہ تاسو پہ کہے اختلافونہ کوئی نو دالہ نہ و ویریری اوزما خبر دے و مئی - بیشک اللہ زما ہم

رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۴۳﴾ فَاخْتَلَفَ

زما رب | او ستاسو رب | پس عبادت کوئی ددہ | ہم دادہ | لاسہ | سمہ | پس اختلاف و کرم
دب دے او ستاسو رب کہے نو یوازے دہفہ عبادت کوئی ہم داسمہ بیغہ لاس ۴۳ - نو بیا (پہ دے پے ہم)

الْأَحْزَابِ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ

دیرو جماعتونو | پہ خپل مینہ کہے | پس تباہی دہ | ہفہ خلقو دپارہ | چہ ظلم دے و کرم | لہ عذاب نہ
مختلفو تو پہ خپل مینہ کہے اختلاف پیدا کرم - نو ظالمو خلقو لہ دردناکے ورے د عذاب د لاسہ (غہت تباہی

يَوْمَ إِلَيْمٍ ﴿۴۴﴾ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً

د ورے | دردناکے | دوئی انتظار نہ کوئی | مکر صرف د قیامت | چہ راہ شئی دوئی تہ | ناگہانہ
پرتہ دہ - داخل پس د قیامت د ورے انتظار کوئی چہ ناگہانہ ورتہ راشی

وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۴۵﴾ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ

او دوئی بہ | خبر نہ وی | قول دوستان بہ | پہ دغہ ورے | د یو بل
او دوئی پرے خبر قدر لہ نہ وی قول دوستان بہ پہ دغہ ورے د یو بل دینمان

عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ﴿۴۶﴾ يُعْبَادُ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ

دینمان وی | سیوا | دپریزگارونہ | اے زما بندگانو! نشتہ | خہ ویرہ | پہ تاسو باند
شئی سیوا دپریزگارو خلقونہ - اے زما بندگانو! نن ورے پہ تاسو ہیٹہ ویرہ

الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿۴۷﴾ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا

نن ورے | اونہ بہ | تاسو | غمزن شئی | کو مو خلقو | چہ ایمان راوے | زمو نہ پہ آیتونو | او دوئی دو
نشتہ | اونہ بہ دربانہ خہ غم راہی | داہفہ کسان دی چہ زمو نہ پہ آیتونو بابتہ ایمان راوے | او دوئی دو

مُسْلِمِينَ ۱۱۱ اَدْخُلُوا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ ۱۱۲

مسلمانان | داخل شئ | جنت ته | تاسو | اوستاسو بنئ | چه عزت به درکولے شئ | فرمان لے مے دو | تاسو هم اوستاسو بیبیاے هم جنت ته خوشحال خوشحال ورنوزی -

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَحَافٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَّاَكْوَابٍ ۱۱۳ وَفِيهَا مَا

گولے به شئ | په دوی بانئ | رکبئی | د سرو زرو | او کلاسو (هم) | او په هغه کینه به دوی هغه غه | په هغه کینه به د سرو زرو د رکبو او کلاسو دور چلیری | او هغه ټول خبرونه به

تُسْتَهَيَّهٖ الْاَنْفُسُ وَتَلَذُّ الْاَعْيُنُ ۱۱۴ وَاَنْتُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۱۱۵

چه غولای لے | نفسونه | او چه بنه لگی | په سترگو | او تاسو به | په دے کینه | همیشه یی - ورکیدے چه غه لے زهه غولای اوسترکے برے خوشحالیری | او تاسو به پیکنه تل نزله و سیدی -

وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۱۱۶

او هم دادے | هغه جنت | د کوم چه | تاسو وارثان جو کړے شوی | په بدله (د هغه عملونو) | چه تاسو به کول - او دا هغه جنت دے چه تاسو د خپل عمل په سبب د هغه مالکات کړے شوی

لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ۱۱۷ اِنَّ الْمُجْرِمِينَ

تاسو پالا | په دے کینه | میوے دی | دیرے | چه له دے نه به | تاسو خوری | بیشکه | گنا هکاران به | په دے کینه تاسو د پارک د پرفسمه میوے دی چه خورا کونه به تر نه کوئی | نافرمانه خلق به همیشه په

فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۱۱۸ لَا يُفْتَرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ

په عذاب کینه | د دوزخ | همیشه وی | نه به شئ سپکولے | له دوی نه | او دوی به | په هغه کینه | دوزخ کینه | پراته وی - عذاب به ترے نه سپکولے نه شئ | او مایوسه به پیکنه

مُبْلِسُونَ ۱۱۹ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ ۱۲۰

مایوسه پراته وی | او مونږ په دوی ظلم ونه کړو | اولیکن | دوی دو | ظالمان | پراته وی | او مونږ پرے هیڅ ظلم نه دے کړے خو دوی پنخپله (د خان د پارک) ظالمان وو

وَنَادَوْا يٰمَلِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ ۱۲۱ قَالَ اِنَّكُمْ مَكِثُونَ ۱۲۲

او آواز به وکړی | اے مالک (نوم فریښته) | کار د تمام کړی | زمونږ | ستارب | د به وانی | بیشکه تاسو | همیشه اوسیدونکي یی | او دوی به آواز وکړی چه اے مالک! ستارب د زمونږ د ژوند کار خلاص کړی هغه به وانی تاسو به همیشه دلته پراته یی -

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كِرْهُونَ ۱۲۳ اَمْ اَبْرَمُوا

مونږ راډر په دے تاسو ته | حق دین | اولیکن | اکثر به له تاسو | د حق ته | نفرت کولو | آیا دوی ملک قصد کړے د | مونږ تاسو ته رنښتیه دین راوړسولو خو په تاسو کینه اکثر خلق د حق دین نه بیزاره شول آیا دوی خپل (خان له)

اَمْ اَنْتُمْ مُّبْرَمُونَ ۱۲۴ اَمْ يَحْسِبُونَ اَنَّا لَأَنْسَهُ سِرَّهُمْ

دیوکار | پس بیشکه مونږ هم | ملک قصد کولوکړو | آیا دوی خیال کوی | بیشکه مونږ | نه اورو | راډ د دوی | بند بست کړے د؟ نو مونږ ورته هم خپل انتظام د رسالے دے آیا د دوی دا خیال دے چه مونږ د دوی پتو اوسرکوشی خبره

وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿۸۰﴾ قُلْ إِنْ كَانَ

اود دوی مشورہ | ولے نہ | اوزمونیر لیکے شکر کرتے | دوی سرہ | لیکے | دواہ | کہ چرے وی
نہ اورو ؟ ولے نہ ! حالانکہ زمونیر لیکے (نہیے) دوی سرہ دی | کہ لیکل کوی | دے نبی ! دواہ | کہ چرے دے

لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ قُلْ فَإِنَّا أَوَّلُ الْعَبِيدِينَ ﴿۸۱﴾ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ

د رحمن | خہ اولاد | پس زہ بہ | د قونہ وروہیہ | ددہ عبادت کو دے | پاک دے | رب | د آسمانوں
(خدائے) اولاد وے نو د قونہ وروہیہ مابہ د ہفہ عبادت کو | پاک دے د آسمانوں اود زک

وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۸۲﴾ فَذَرَهُمْ يَبْخُضُوا

اود زک | مالک | د عرش | لہ ہفہ خہ نہ | چہ دوی بے بیانی | پس پریدہ دوی | چہ مشغول وی
رب د عرش مالک د ہفہ قونہ خبر نہ | چہ دوی بے بیانی | نو دوی | چہ خیلو شغلون او پہ لوہ کئے پرت

وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿۸۳﴾ وَهُوَ الَّذِي

او لوہے کوی | نردے چہ | وگوری | دوی ہفہ ورخ د کوہے چہ | دوی سرہ وعدہ کو لے شی | اودے | ہفہ ذات دے
پریدہ نردے چہ ہفہ ورخ راشی د کوہے چہ | دوی سرہ وعدہ شوہ دہ - او اللہ ہفہ ذات دے چہ

فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۴﴾

پہ آسمان کئے (ہم) | معبود دے | او پہ زمکہ کئے (ہم) | معبود دے | او ہم دے دے | حکمت والا | علم والا
پہ آسمان کئے ہم معبود دے | اود زک | پہ مخر ہم معبود دے | اودے د حکمتون خاوند دے | ہر شہ پوہ دے

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا

اود پر بارت دے | ہفہ ذات چہ | ددہ دہ | بادشاہی | د آسمانوں | اود زک | اود ہفہ خہ چہ | ددہ دہ | پہ مخر
او اللہ دیر بارتہ ذات دے چہ د آسمانوں اود زک | اود دوارو ترمیخہ د خیزون بادشاہ دے

وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ ۚ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۵﴾ وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ

اود ہم دے سر دے | علم | د قیامت | اود ددہ طرف نہ | بہ تاسو واپس کرخی | او اختیار نہ لری | ہفہ کان چہ
اودہ نہ (د) قیامت (وقت) معلوم دے | او تاسو قول بہ ورنہ پستہ ورخی - اودوی چہ د اللہ تعالیٰ نہ سیو

يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ

دوی بے عباد کوی | سیوالہ دہ نہ | د سفارش | مکر | ہفہ شکر | چہ کوہی وکری | د حق | اودوی
د کوہ معبودانو عبادت کوی ہفہ د سفارش کوہی اختیار نشہ خوہن ! چاہہ د حق خبرے اقرار کرے وی او پہ ہفہ

يَعْلَمُونَ ﴿۸۶﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ

پوہیوی | او کہ چرے | تہ تپوس وکری لہ دوی نہ | چہ چا | پید اکہل دوی | نو ضروریہ | وائی دوی | اللہ
یعین لری وی - (نومونی یہ شفلعت کرے شی) او کہ تہ ددوی نہ تپوس وکری چہ تاسو چا پید اکری یی ؟ نو ضروریہ وائی چہ اللہ (پیدا کری

فَأَنِّي يُؤْفَكُونَ ﴿۸۷﴾ وَقِيلَ لَهُ رَبِّ إِنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ

نوبیا کوہ غوا | دوی اودی روان دی | او قسم د کوہینا | چہ آرماریہ | چہ بیشک داداسے | خلق دی | چہ ایمان نہ راوی
(یو) نوبیا کوہ غوا دوی اودی روان دی او اللہ تہ (د رسول) داوینا ہم معلوم دہ چہ آرماریہ ! دادا خلق دی چہ پہ ہیتر وجہ ایمان نہ راوی

لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۸۸﴾

۱۲۱

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾

پس مغ واره | له دوی نه | او وایه | سلام دے | پس زریه | دوی پوهه شی
 (نور دے) نه دوی نه مغ واره او ورته وایه چه زه درته سلام کوم نوزدکا چه حقیقت به ورته معلوم شی

سُورَةُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ شروع کوم پہ نوم د الله چه نو محمد صلی و علیہ وسلم کونکے دے

هَمْ ① وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ⑦ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ ⑧

حَمَّ | قسم دے پہ کتاب | واضحہ | بیشک موثر | نازل کرودا | پہ شہ | مبارکہ کہنے
 قَمَّ - پہ دے واضحہ کتاب باند قسم دے۔ مونہ داکتاب پہ یوہ برکتی شہ کہنے راکوز کرے دے۔

إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝ أَمْرًا

پیشکے مونڈیو | ویرو نی | یہ دے کئے | فیصلہ کو لے شی | دھر | کار | حکمت والا | پہ دچی کو لوسر
پیشکے مونڈ (لہ عذاب) | ویرو نی یو۔ | پہ دے شپہ کئے ہر | حکمت معاملہ زمونہ پہ حکم سر لا فیصلہ کیہری۔ (واو دا) حکم زمونہ

مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ

له طرفه خپل نه | بیشکه مونږ یو | رالیزونکی | په سبب درحمت | ستا درې | بیشکه هم ده

دا ستا درې مهربانی ده | مونږ رالیزونکی یو | په چا مونږ رالیزونکی یو | بیشکه هغه هرغه

السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ كُنُتُمْ

اُڑی دینکے | پوہہ دے | رب دے | دَ آسہانوں | اوڈ زمک | اوڈ چہ | دِک دواوہیہ میہ بے | کد چہ یوں
اُڑی پہ ہر خہ پوہہ دے | دَ آسہانوں | اوڈ زمک | اوڈ دے ترمیغہ دَ خیزو نور رب دے | کہ ناسو پرے

مُؤَقِّنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ

یقین کو نیکی | نشہِ ہیبتِ معبود | سیوا دے دکنہ | چہ ژوندی کوی | او مہرہ کوی | رب دے سناسو | اور پلا

الْأَوَّلِينَ ۝ ۸ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝ ۹ فَارْتَقِبْ يَوْمَ

ستاسو پلارانو | پخوانو | بلکہ | دوئی | پہ شک کئے دی | لوہے کوی | نوٹہ انتظار کو | دھو |
لیکن دا خلق خو یہ شک کئے پرانے دی پہ لوہو کئے اختہ دی۔ نو دھو دے انتظار کو تہہ است دے۔

يَأْتِي السَّمَاءَ دُخَانٌ مُّبِينٌ ١٥ يُغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

پہرہ راہ وری | آسمان | کوئے | شکارہ | چہ پتہ بہ کبریٰ | خلق | ہم دادے | عذاب | دردناک

اَكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ اِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾ اَنِي لَهُمُ الذِّكْرُ

مؤمنین کے لئے ہے کہ وہ اپنے رب سے مل سکیں اور اپنے اعمال سے نجات پان لیں۔

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۖ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ

حال دادہ چہ راغلہ وودوی | یورسول | بشکارہ | بیادوی مخ وارو | لہ غفہ | اووے ویل | دہ تہ بنوہ شوے |

مَجْنُونٌ ۚ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ

لیونے دے | بیشکہ مونہ | لرے کوئی یو | د عذاب | بر ساعت | بیشکہ تاسو | بیاراکو حید وئی یو |

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا

پہ کومہ ورخہ | نیول پہ وکرہ مونہ | نیول | چیر سخت | بیشکہ مونہ | انتقام اخستوئی یو | او بیشکہ امتحان کرے وومونہ |

قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۚ أَنْ أَدُّوا

لہ دوی وپانہ | د قوم | د فرعون | اوراغلہ دوی تہ | پیغبر | عزتمند | چہ | حوالہ کری |

إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ وَأَنْ لَا تَعْلُوا

مانہ | بندکان د الله | بیشکہ زہ | تاسو د پارہ | یورسول یم | امانتدار | اودا چہ | تاسو سرکش مہ کری |

عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ۚ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي

د الله خلاف | بیشکہ زہ راغلہ یم تاسو تہ | پہ دلیل | بشکارہ سرہ | او بیشکہ زہ | پناہ غواہم | د رب خیل |

وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ۚ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا بِي فَاعْتَرِلُونِ ۚ

او د رب ستاسو | لہ کنہ | چہ تاسو سنگسار کری ما | اوہ چکر | تاسو ایمان نہ راوہی | زما پہ خبرہ | نولہ مانہ جدا شئی |

فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۚ فَاسْرِ بِعِبَادِي

نودہ دعا وکرہ | خیل رب تہ | چہ داخل | مجرمان دی | پس بوخہ | بندکان زما |

لَيْلًا ۚ إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۚ وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۚ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۚ

پہ وقت د شبہ | بیشکہ ستاسو | تعاقب بہ کوئے شئی | او پریردہ | سمندر | پہ قنار | بیشکہ دئی | لیکر د کا | د وید وئے |

كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَلْدٍ وَغِيٍّ ۚ وَزُرُّوعٌ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ

غومرہ | دوی پرینودل | باغونہ | او چینے | او فصلونہ | او محلونہ | بنائستہ |

نودہ خلقو غومرہ باغونہ او چینے پرینودے ؟ او فصلونہ او بنہ بنائستہ محلونہ

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۖ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۚ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ۚ أَنْ أَدُّوا إِلَىٰ عِبَادِ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۚ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ۚ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ ۚ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا بِي فَاعْتَرِلُونِ ۚ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۚ فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا ۚ إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ ۚ وَاتْرِكِ الْبَحْرَ رَهْوًا ۚ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۚ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَلْدٍ وَغِيٍّ ۚ وَزُرُّوعٌ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۚ

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۖ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۚ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ

وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۖ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ ۚ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا ۖ إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۚ

وَتَعْمَدُ كَأَنؤافئها فِكهين ۲۰ كَذلِكَ قَدْ وَأَوْرَثَهَا قَوْمًا آخِرِينَ ۲۱

وانعتونه | چه دؤ به دوی په هغه کښه | مژه اختونکی | دغه شان | اومونډ وارث کړود هغه | یوبل قوم
اوډ الم ساماتونه چه دوی به پیکښه اوسیدل - هم دغه وشوه اومونډ یوبل قوم د هغه قولو غیزو نومالک کړو

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ۲۲ وَلَقَدْ جِئْنَا

بِسُونُةٍ نَّزَّلٍ | په دوی باند | آسمان | اوزمکه | اونه په دوی نه مهلت ورکول شوی | اومونډ نجات ورکړو
نونه خو پرته آسمان او زمکه ژبا د کسره اونه ورته مهلت ورکړه شو - اومونډ بنی اسرائیل

بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۲۳ مِنْ فِرْعَوْنَ ۲۴ إِنَّهُ كَانَ

بنی اسرائیلونه | له عذاب | سپکوونکی نه | یعنی د فرعون نه | بیشکه هغه دوی
د سپکوونکی عذاب نه خلاص کړل - یعنی د فرعون نه هغه ډیر سرکشته وو

عَالِيًا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ۲۵ وَلَقَدْ اخْتَرْنَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ۲۶

سرکشته | له حد نه تیریدونکونه | اوبیشکه مونډ غوره کړی دودوی | په پوهه سره | په عالمونو باند
د حد نه وړاند تیریدونکي وو | اومونډ په خپل علم سره بنی اسرائیلوله په قول مخلوق باند فضیلت ورکړو

وَاتَيْنَهُم مِّنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ ۲۷ إِنَّ هَؤُلَاءِ

اومونډ ورکړه دوی ته | نخبه | چه په هغه کښه دوا | آزمینت | ښکاره | بیشکه | داخل
اومونډ هغوی له داسه نخبه ورکړه وه چه پکښه واضح آزمینت وو - بیشکه دا (کفار)

لَيَقُولُونَ ۲۸ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتَتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا حُنَّ بِمُنْشَرِينَ ۲۹

وايي | نه دے دا | مگر زمونږ مرګ | وروپه | اونه په یومونډ | راپاغولی شوی
وايي چه بس دغه د دنیا مرګ زمونډ آخری انجام دے | اوبیا به نه راژوندی کیږو

فَاتُوا يَا بَنِي آدَمَ ۳۰ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۳۱ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ

پس راولئ | زمونډ پلارنیکه | که چرته یی تاسو | رښتینی | آیا دوی | غوره دی | یا
نوکړه تاسو پیغیران رښتینی یی نو زمونډ پلاران نیکونه راواپس کړی - آیا په قوت او طاقت کښه داخل به تردی یا

قَوْمٌ تَبِعَ ۳۲ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۳۳ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

قوم | د تبیع | اوهغه خلق | چه له دوی نه وړاند وو | مونډ هلاک کړل دوی | بیشکه دوی | دوی
د تبیع قوم | اوهغه خلق چه له دوی نه وړاند تیر شوی دی ، مونډ دغه ټول هلاک کړل ، بیشکه هغوی لوست

مُجْرِمِينَ ۳۴ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا

مجرمان خلق | اونه دی پیداکړی مونډ | آسمانونه | اوزمکه | اوڅه چه | د دواړو په مینه کښه دی
مجرمان وو | اومونډ آسمانونه اوزمکه اوڅه چه د دے دواړو په مینه کښه دی

لِعِبَادِنَا ۳۵ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۳۶

لویو کونکي | مونډ نه دی پیداکړی دواړه | مگر | د حکمت لاند | اودیکن | اکثر په دوی کښه | نه پوهیږی -
د کاره نژدی جوړ کړی ، مونډ دا دواړه چه ډیر حکمت پیداکړی دی لیکن په دوی کښه اکثره پوهیږی

مَنْزِلٌ ۴

إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ مِيقَاتَهُمْ أَجْمَعِينَ ۖ يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى

بیشک | ورخ | د فیصل | د دوی وعدا دے | د قوسو | په کومه ورځ چې به | په کارنه راځي | څوک دوست

عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ۚ إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ

د بل دوست | مېر هم | اونه په دوی ته | امداد ملاوېږي | مگر | په چاچه | رحم وکړو | الله

إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّومِ ۚ طَعَامُ

بیشک م دے | غالب | مهربان دے | بیشک | اونه | د زقوم | طعام

بیشک هغه دیر زبردست دے مهربان دے - بیشک د زقوم اونه به د کناهارو

الْأَشْجِمِ ۚ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۚ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ۖ

د کناهارو دے | په شا د وېلي شوې تلې | جوش به وې | په خینو کې | په شان د جوشیدو | د گرمو اوبو

خُذُوهُ فَاعْتَلُوهُ ۖ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۚ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ

ونیسی دے | بیا را کاږی دے | د دوزخ میخ پورے | بیا | وړو | د دکه د سردیاسه

من عَذَابِ الْحَمِيمِ ۖ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۚ إِنَّ هَذَا

عذاب | د لښیدو اوبو | وڅکه | بیشک ته | لوټی | قدر مندی | بیشک ددی

مَآكُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ۖ

هغه څه په هغه کې | تاسو شک کوو | بیشک | پرهیز کاران به | په ځای | د امن کې وې

فِي جَنَّتٍ وَ عِيُونٌ ۖ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَ اسْتَبْرَقٍ

په باغونو کې | او چینو کې | اغوندی به | له باریکو رېښو نه | او د پېرو رېښو نه

مُتَقِيلِينَ ۚ كَذَلِكَ تَفْ زَوْجُهُمْ بِخُورٍ عَيْنٍ ۖ يَدْعُونَ

یو بل ته مخامخ به وې | هم دغه شا به وې | او موږ به بیله جوړه کوو | حور | د غوښتو کوالا | دوی به راغواړی

فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ أَمِينٍ ۖ لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا

په دے کې | د هر قسم | میوے | په امن سره | نه به څکی | هلته | (مزه) د مرګ | میوې

مَرَرًا مِوًى ۖ فِيهَا طِينَانٌ رَاغَوَانٍ ۖ دُنْيَا دُورٍ مَبْنِيٍّ (تیر شوی) مرګ نه بغیر بل

الْمَوْتَةُ الْأُولَىٰ وَوَقْتَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۵۶﴾ فَضْلًا

د ورمی مرگ نہ | او (اللہ) پہ وساقی دوی | لہ عذاب | د دوزخ نہ | دابہ فضل وی
مرگ پہ نہ وی | او اللہ تعالیٰ پہ لے د دوزخ د عذاب نہ بیچہ کری . د اقول ستا د

مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْعَظِيمُ ﴿۵۷﴾ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ

ستاد رب | ہم دادہ | ہفہ | کامیابی | دیرہ لویہ | پس بیشک | آسان کرد موثر قرآن
رب فضل دے | او ہم دغہ غتبہ کامیابی دے - نو موثر د ا قرآن ستا

بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۸﴾ فَأَرْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۵۹﴾

ستاپہ زبہ کہے | بشا پیری چہ دوی | نصیحت حاصل کری | پس تہ انتظار کوہ | بیشک دوی ہم | انتظار کوئی دوی
پہ زبہ آسان کہے دے چہ دوی نصیحت قبول کری نوتہ ہم انتظار کوہ او دوی ہم انتظار کوہ

سُورَةُ الْجَاثِيَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ سَبْعٌ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُزِّلُهَا بِهَا وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُزِّلُهَا بِهَا وَتِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الَّتِي كُنَّا نُزِّلُهَا بِهَا

سورہ جاثیہ پہ مکہ کہے نازل شواو پہ | شروع کوم پہ نوم د اللہ چہ نوئے مہربان دیرزیات رم خاوند دے
د اللہ پہ نوم شروع کوم چہ نوئے مہربان دیرزیات رم خاوند دے

حَمْدٌ ۝ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۶۰﴾

حمہ | نازل کرے شوے دے | د کتاب | لہ طرفہ د اللہ | چہ دیر زبردست | حکمت والادے
حمہ دے کتاب نازلیدل د اللہ تعالیٰ د طرفہ نہ دی چہ زبردست دے د حکمتو خاوند دے -

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۱﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ

بیشک | پہ آسمانوں کہے | او پہ زمکہ کہے | نخبے دی | د ایمان والو د پارہ | او | ستاسو پہ پیداوشت کہے
پہ آسمانوں او زمکہ کہے د ایماندار خلقو د پارہ دیرے نخبے دی - او پہ خپلہ ستاسو او دے

وَمَا يَكُنُّ مِنْ دَابَّةٍ إِلَيْكَ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۶۲﴾ وَخِطَابِ الْبَلِّ

اوٹھہ ہفہ خوروی | لہ حناورونہ | نخبے دی | د پارہ د ہفہ قوم چہ یقین کوہ | او پہ تلواراٹلو | د شپہ
حناورو پہ پیداوشت کہے د یقین خاوندانو لہ دیرے نخبے پرے دی - او د شپہ ورے پہ پرلہ پے

وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِن رِّزْقٍ فَأَحْيَا

او د ورے کہے | او پہ ہفہ غہ کہے | چہ نازل کرے د اللہ | لہ آسمات نہ | رزق (اوبہ) | بیائے ژوندی کرہ
تک راتک کہے او پہ ہفہ روزی کہے چہ اللہ تعالیٰ د آسمان نہ را کوٹہ کرہ نو زمکہ لے پرے

بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ إِلَيْكَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾

پہ د سرہ | زمکہ | پس لہ مہرہ کید لو د ہفہ | او پہ کرخید لو | د بادو کہے | نخبے دی | عقلمندو د پارہ
د اوچیدونہ پس بیارا ژوندی کرہ او د بادو پہ اوید و را اوید و کہے د ہونیارانو د پارہ دیرے نخبے دی

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قَبَائِلَ

دا | آیتونہ دی | د اللہ | چہ تلاوت کرد موثر دے | پہ تا | پہ حق سرہ | پس پہ کومہ
دا د اللہ تعالیٰ آیتونہ دی چہ موثر لے تاتہ سم سم اوردو -

حَدِيثُ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَتِهِ يُؤْمِنُونَ ۖ وَيَلْ لِكُلِّ أَقَالٍ

خبره | پس د الله | اود د د آيتون نه پس به په کومه خبره ايمان راوړي | تنباي ده | د هر | دروغژن
د الله تعالى او د د د آيتون نه پس به په کومه خبره ايمان راوړي؟ هر دروغژن نافرمان له تنباي

اَتِيْمٌ ۖ يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُتْلَى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ

کناهار د پاره | چه آوري | آيتونه د الله | چه لوستل شي | په ده | بيا | اصرار کوي
مقرر ده | چه د الله تعالى آيتونه کوم چه ده ته اوردل شي آوري | او بيا هم په خپل غرور کي

مُسْتَكْبِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَيَشْرُهُ بِعَذَابِ آلِيمٍ ۝

په تکبر کولو سره | لکه چه | ده هغه اوريدلي نه دوي هغه | پس زيرک وگره ده ته | د عذاب | دردناک
داسه نېټه پر دوي لکه چه هغه اوريدلي نه دوي نو ته داسه کس له د دردناک عذاب زيرک وگره

وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ

او هر کله چه | د پوهه شي | زمونږ له آيتون نه | په هغه غيږ | نونيسي د هغه | په مسخره | هم داخل دي
او هغه وخت چه زمونږ په آيتون نه خبر شي | نو خندا کانه ورپورې شروع کوي | داسه خلکو

لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۖ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ

چه دوي پاره | عذاب کي | سپکوونکي | د دوي په ولساند | دوزخ ده | او په کار به راشي | د دوي
له سپکوونکي عذاب مقرر ده - دوي ته ويلاند دوزخ ننيار پروت ده - او دا خپله د ديوې گټه به ورته

مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ

خه چه دوي وگڼل | هيڅ هم | اونه | هغه چه دوي دنيول | سبوا | د الله نه | دوستان | او دوي پاره
هيڅ فائده ورنه کوي ، اونه هغه معبودان چه د خدا نه سيولئ ځان له نيولي دي | او هغوي د

عَذَابٌ عَظِيمٌ ۖ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ

عذاب ده | لوئ | دا | هدايت کي | ادا کوم خلق چه | منکران دي | د آيتونو د رب خپل | هغوي پاره
پاره لوئ عذاب مقرر ده دا (قرآن سراسر) هدايت ده ، او څوک چه د خپل رب آيتونه نه مني هغوي له د

عَذَابٍ مِّن رَّجْزِ آلِيمٍ ۖ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرِي

عذاب ده | له دردناک عذاب نه | الله هغه ذات ده | چه تابعه کړو | تاسو پاره | درياب | چه چليږي
سخت نه دک (او) دردناک عذاب مقرر کي الله هغه ذات ده چه تاسوله سمندر تابعه کړه ده چه کشتي

الْفُلْكَ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۖ

کشتي | په هغه کي | د ده په حکم | او چه تاسو ولټوئ | د د کا فضل | او د پاره د د چه تاسو | شکو وکړئ
پکي د هغه په حکم چليږي او د پاره د ده چه تاسو د هغه د فضل تلاش وکړئ | او چه شکو ادا کړئ -

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا

او تابعه کړل ده | تاسو پاره هغه خه | چه په اسمانونو کي | او هغه خه | چه په زمکه کي دي | ټول
او څومره څيزونه چه په اسمانونو او په زمکه کي پراته دي - هغه ټول ته درته د خپل طرف نه

فَنَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۲﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
 دُخِلَ الْآخِرَةُ بِيَتْنِكُمْ | پھر دے گئے | نچنے دی | دھنہ خلقوڈ پارہ | چہ فکر کوی | دواپہ | ہنہ خلقوتہ
 اَمَّنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا
 چہ ایٹے راڈو | چہ معاف کوی | ہنوتہ چہ | اُمید نہ لری | دُورخوڈ اللہ | دُپارہ دُچہ سزاور کوی | یوقوتہ
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۳﴾ مَنْ عَمِلْ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ
 دُہنہ شہ چہ دوی بہ کول | چہاچہ عمل وکرو | نیک | نوڈ خیل خان دُپارہ | اوچہاچہ بدکار وکرو
 فَعَلَيْهَا ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿۱۴﴾ وَلَقَدْ أَتَيْنَا
 پس وپاٹے پد دُک | بیایہ | طرف دُرب خیل تہ | راجعہ کوٹے شئ ناسو | اوپیشک | ورکریے وومونہ
 بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 بنی اسرائیلو تہ | کتاب | او حکومت | او نبوت | او مونہ روزی وکریہ دوی تہ | لہ پاکیزہ خیزونہ
 وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۱۵﴾ وَآتَيْنَهُم بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ
 ویزری وکریہ مونہ دوی تہ | پہ عالموتہ بانی | اوورکریے وے مونہ دوی تہ | نچنے واضحہ | پہ بارہ دُدین گئے
 فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ
 پس اختلاف و نہ کرو دوی | مکر پس لہ دے نہ چہ | راغے دوی تہ | علم | پہ وجہ دُحد | پہ خیل مینہ گئے
 إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
 بیشک ستار بہ | فیصلہ وکری | دُدوی پہ مینہ گئے | پہ ورخ | دُقیامت | پہ ہنہ گئے | چہ دوی بہ پہ ہنہ گئے
 يَخْتَلِفُونَ ﴿۱۶﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا
 اختلاف کوو | بیا | مونہ کرے تہ | پہ یوہ خاص طریقہ | دُدین | نو پیری کوہ تہ دُحد
 وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾ إِنَّهُمْ لَنُيْغُوا عَنْكَ
 وکریہ | بیا (اے پیغمبر!) مونہ نہ دُدین | پہ یوہ خاصہ طریقہ روان کرے نو تہ پہ ک طریقہ روان و سیرہ
 وَدَعَا جَاهِلًا فِيهِمْ سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَالَىٰ فِيهِمْ لَنُيْغُوا عَنْكَ
 و دُدے جاہلانہ پہ خواہشونہ پے مہ حہ - دُوی دُ اللہ تعالیٰ پہ مقابلہ گئے ستا مینہ

مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ

دالله په مقابلې کې | هېڅ هم | اوبېشکه | ظالمان خلق | خوله دوی ته | دوستان دی دځنو | او الله

وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ١٩ هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ

دوست دے | دپرهيڅ کارانو | دا (قرآن) | ديولونه وانه دی | دپاره دخلقو | اوهدايت دے | اورحمت دے

لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٢٠ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ

دغه قوم دپاره | چه يقين کوی | آيا خيال کوی | هغه خلق | چه وے کړل | جرمونه

أَنْ تُجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ

چه کړو به مونږ دوی | په شان دغه خلق | چه ايښه راډډو | اوعلے وکړو | نیک | يوشان به وي | ژوندون ددوی

وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ٢١ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

ومره کيل ددوی | بده ده | کومه چه | دوی فيصله کوی | اوپيدا کړل | الله | آسمانونه | اوزمکه

بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ٢٢

په حکمت سره | اوچه جزا ورکړې شي | هر نفس ته | دغه شخړه | چه ده وکړل | اوپه دوئي به | هېڅ ظلم نه کيږي

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

آيا تانه دی ليدلی | هغه چاته چه وئے نيولو | خپل معبود | خپل خواهش | اوکړه کړه هغه | الله | سره د علمه

وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاةً فَمَنْ

اومره ووهلو | دده په غوږونو | اودده په زړه | اوددوای چوله | دده په سترگو | پرده | نوڅوکی به

يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٣ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا

لايه وښاي ده ته | پس دالله نه | نو آيا تاسو غورنه کوی | اودوئی ووييل | نه ده دا ژوند | مگر

حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْدِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ

ژوند زمونږ | دنيا | چه مونږ مړه کيږو | اوژوندی کيږو | اونه هلاکوی مونږ | مگر | زمانه | اونشته دوی ته

يَوْمَ لَا يَنْفَعُهُمْ دُونِ اللَّهِ شَيْئًا ۚ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ٢٤

هم دا دنيا ژوند دے چه مونږ مړو اوپيدا کيږو | اوبس دغه زمانه ده چه مونږ وژنی | اودوئی سره به د

بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۚ وَإِذَا تُثْلَىٰ عَلَيْهِمْ

پہلے (خبر) | خد علم | نہ دی دوی | مکر | گمان کوی | اوہر کد چہ | لوستے شی | پہ دوی باندی

مخبرہ ہیغ دلیل نشستہ۔ دوی خو محض دہم او گمان نہ کارا خلی، او خد وخت چہ ورتہ زمونہ خبر گند آیتونہ

ایْتَنَّا بَيْنَنَا وَمَا لَكُمْ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتُوا بِآبَائِنَا

زمونہ آیتونہ | چہ وامتہ دی | نو نہ وی | ددو خد (دل) دلیل | سیوا دد نہ چہ ددوئی | راولی | پلارن زمونہ

دل لوستے شی، نو دوی سرہ ددے نہ سیوا بل ہیغ جواب نہ وی چہ دا دوائی چہ کد تاسو رشتینی بی نو زمونہ

إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ

کد چڑی تاسو | رشتینی | دواہ | اللہ | ژوندی کوی تاسو | بیا بہ مردہ کوی تاسو | بیا بہ جمع کوی تاسو

(مردہ) پلارن نیکونہ را محامہ کوی۔ ورتہ وواہ چہ ہفہ خدائے کد چہ تاسو ژوندی ساقی بیا تاسو لہ مرگ راولی، بیا ہم ہفہ تاسو

إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَارِيبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ

پہ ورخ | د قیامت | نشستہ (خد) شک | پہ دے کئے | لیکن | اکثر | خلق

د قیامت پہ ورخ را جمع کوی چہ پہ دے کئے ہیغ شک نشستہ خوا کثر خلق (پہ دومرہ خبرہ ہم) نہ

لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ

نہ پو حیر | او اللہ د پاره دہ | بادشاہی | د آسمانون | او د زمک | او پہ کوم ورخ چہ بہ | قائم شی

پو مہجری۔ او د آسمانون او د زمک بادشاہی صرف د اللہ تعالیٰ دہ، او پہ کومہ ورخ چہ قیامت

السَّاعَةِ يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ ۚ وَتَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ

قیامت | پہ دغہ ورخ بہ | تاوانیان شی | اہل باطل | او وہہ وینے نہ | ہر یو امت

قائم شی نو پہ ہفہ ورخ بہ د باطل ملگری پہ غت تاوان کئے پریوڑی۔ او تہ بہ ہر ہر یوہ فرقہ د وینے چہ پہ

جَاثِيَةً ۚ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا ۚ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا

پہ کد و پریوقی | ہر یو امت بہ | را بلا شی | خپل عملنہ طرف تہ | نہ ورخ بہ | تاسو لہ در کول شی | د ہفہ

کود و پریوقی وی، ہر ہر یوہ فرقہ بہ خپل عملنہ تہ ور محامہ کرے شی۔ چہ نہ بہ تاسو تہ د خپلو کارونہ

كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ هٰذَا كِتٰبُنَا يَنْطٰقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّكُمْ كٰنَـ

چہ تاسو بہ کول | د | د | زمونہ کتاب د | چہ ہر کوی | ستاسو پہ حق | پہ ہفہ | بیشکہ مونہ بہ

بدلہ در کیدے شی۔ د زمونہ جوہ کرے د فقر دے چہ ستاسو پہ مقابلہ کئے رشتینیا رشتینیا خبر کوی، مونہ خو بہ

نُسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا

لیکل | ہفہ چہ | تاسو بہ کول۔ | پس ہفہ خلق چہ | ایمان لے را ڈرو | او عملونے و کول

ستاسو قول کارونہ (پہ فرشتو باندی) لیکل۔ نو چا چہ ایمان را ڈرے دو، او د نیکی کارونہ

الصَّٰلِحٰتِ فَيَدْخُلُهُمْ رَبُّهُمْ فِى رَحْمَتِهٖ ۚ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِيْنُ ۝

نیک | نو داخل بہ کوی دوی | د دوی رب | پہ خپل رحمت کئے | ہم دادہ | کامیابی | بشکارہ

لے کول، نو د ہفوی رب بہ ہفوی پہ خپل رحمت کئے داخل کوی او بشکارہ کامیابی ہم دغہ دہ۔

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَاستَكْبَرْتُمْ

او ليکن | کوم خلق | منکرشون | پس آیتونه | زما آیتونه | په تاسو | پس لوی وکړه تاسو
او څوک | په کافران | دو نور هغوی ته به وویل شي | آیتونه به زما آیتونه نه لوستل کیدل | خو تاسو لوی وکړه

وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝ وَإِذْ قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ

او دوی تاسو | قوم | گناهکار | ادهکه په به وویل شي | بشکه | وعده د الله | رښتینه ده | او قیامت
او تاسو دوی | تا فرمان خلق - او چه دایه وویل شو چه د الله تعالی وعده حقه ده (د) قیامت

لَارِيبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ ۚ إِنَّ نَسْفُ

نشته هیڅ شک | په (راتلو) د کینې | نو به وویل تاسو | مونږ نه پوهیږ | چهغه ده | قیامت؟ | مونږ خیال نه کوو | مگر
(په راتلو) کینې هیڅ شک نشته نو تاسو به وویل چه مونږ نه پوهیږ | چه قیامت لاشه څیز ده؟ مونږ خو دا محض

ظَنًّا وَمَا نحنُ بِمُستَقِینَ ۝ وَبَدَأَ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا عَمِلُوا

په پمان غوږ | او مونږ نه یو | یقین کوونکی | او بیا که به شی | دوی نه | بدایه | دهغه څه | چه دوی به کول
په خیالی څیز کترو او زموږ په دس | هیڅ یقین نشته - او دوی ته به خپل ټول بد عملونه راڅرگند شي ، او

وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ

د راتاؤ به شی | په دوی | هغه رعد | په دوی به وپور | ټوټه کول | او به وویل شي | چه نن ورځ به | هیر کوو مونږ تاسو
په کوم څیز پورے چه به ښه خندا کله کله هغه به ورباند راتاؤ شي - او دایه وژ وویل شي چه مونږ به مود له هیر کوو

كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمُ

لکه چه | هیر کوو و تاسو | ملاقات | د دے ورځ | او ستاسو ټپکاؤ ته | د ورځ | او نشته تاسو د پاره
لکه تاسو چه دا ورځ هیر کړه ده ، او ستاسو ټپکاؤ ته د ورځ دے ، او ستاسو هیڅوک

مَنْ تُصْرِفُونَ ۝ ذَلِكُمْ بِأَنكُمْ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَغَرَّبْتُمْ

څوک مدد کار | (د عذاب) | په دوی به دهغه | چه نبوی و تاسو | آیتونه د الله | په مسخره سر | او د دوی د کړه تاسو
مدد کار نشته - دا ځکه چه تاسو د الله تعالی په آیتونو پورے خندا کله کله کول او د دنیا ژوند

الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا قَالِیَوْمَ لَا یُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ یُسْتَعْتَبُونَ ۝

ژوند | د دنیا | پس نن ورځ به | دوی نه شی راویستل کیدے | له دوزخ نه | اونه به دوی ته | د توبه موقف ملاو شي
په دوکه کښه غور زوی وئ | نو نن ورځ به دوی د دوزخ نه بهرنه شی راویستل اونه به د دوی توبه قبوله شي

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

نو الله د پاره ده | ټوله ستاینه | چه رب د | د آسمانو | او رب دے | د زمک | (او) رب دے د ټولو جهانونو
نو ټول تعریفونه الله تعالی د پاره دی چه د آسمانو ، زمک | او د ټولو جهانونو رب دے -

وَلَهُ الْکِبَرِیَاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ۝

او هم د د پاره | لوی ده | په آسمانو کې | او په زمکه کې | او هم د ځه | زبردست | حکمت والا
او ټوله لوی بواز د هغه ده هم په آسمانو کې او په زمکه کې او هغه غالب دے د حکمت خاوند دے